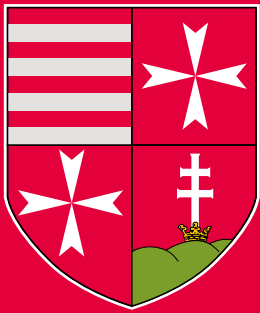

2022. január

MAGYAR

JOHANNITÁK

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 Tomcsányi István VK
A kommandátor bevezetője
- 3 Ódor László JL altagozatvezető
Johannita jövőnk?
- 3 Gregersen-Labossa György JL
Johannita Rendi ima
- 4 Gregersen-Labossa György JL
Az év igéje 2022.
- 4 Dr v. Békássy N. Albert, JL
Beszámoló a Lovagi napról
- 8 Új lovagok
- 10 Pröhle Gergely JL
Kijönni a negatív spirálból
- 12 Gregersen-Labossa György JL
A város, ahol mindig fúj a szél...
- 13 Porcsalmy László JL
Keresztelő Szent János ünnepe
- 14 Visy László máltai lovag
Johannita és máltai lovagtestvérek
találkozása Bicolpusztán
- 16 Bánfi Péter JL, Dr. Nagy Árpád JL Kancellár
Szomorúan búcsúzunk...
- 17 Dr. Lelbach Ádám, JL
Emlékkonferencia és a Johannita Rend
Magyar Tagozatának megemlékezése...
- 19 Porcsalmy László JL
A Segítő Szolgálat munkájáról
- 20 Porcsalmy László JL
Szíriai keresztény vasárnapi iskola
- 21 Avar Gábor JL
Covid tesztelés 2021 novemberében
- 22 Nagyné Dubay Éva
"Jutalmam, hogy tehetem"
- 24 Szilassy Péter Ákos, várományos
Fiatalok a Rendben Csendeshétvege
- 26 Nagy Árpád JL kancellár
Bocatus János emlékezete 1568-1621
- 27 Tomcsányi István VK
Jogi lovaggá ütés (Ritterschlag)
- 28 Éves program

A Johannita Tájékoztató
a Johannita Rend Magyar Tagozatának lapja
Szerkesztette: Tomcsányi István
Felelős kiadó: Tomcsányi István a Tagozat vezetője
E-mail: kancellar@johannita.hu
Cím: 1056 Budapest, Váci u. 62-64

Készítette: Prime Rate Kft.
Cím: 1044 Budapest, Megyeri út 53.
Tel.: (+36-1) 231-4060
Fax: (+36-1) 877-2010
www.primerate.hu

A kommandátor bevezetője

Tisztelt Olvasó!
Kedves Lovagtársam!

Már közhelyszámba megy, hogy valemennyi beszámoló írás azzal kezdődik, hogy a koronavírus járvány miatt minden máshogy alakult, de azért megálltuk a helyünket. Mégse lehet azonban elmenni mellette úgy, mintha nem befolyásolná életünket már két éve. Számunkra, johannitákra ráadásul két oldalról is kifejtette hatását: egyrészt sok értékes találkozásunk elmaradt, illetve az internet világában kellett helyezni, másrészt pedig olyan feladatok jelentkeztek, amilyenekre korábban gondolni se tudtunk: például bekapcsolódni a covid fertőzést kimutató tesztelésbe vagy nagyszabású adománygyűjtéssel megköszönni a járvány elleni küzdelem frontvonalában helytálló egészségügyi és szociális dolgozók munkáját.

Érdekes tapasztalatunk rendi és magyar tagozati vonalon is, hogy a személyes találkozások fájdalmas elmaradása helyett bevezetett Zoom közvetítéseken olyan lovagtársakkal és barátainkkal is tudtunk szót váltani, akiket egészségi állapotuk vagy a nagy földrajzi távolság megakadályozott a személyes részvételben. Ez rámutatott arra, hogy olyan széttagozódott szervezetnek, mint a magyar johannitáké, a helyzet normalizálódása után is célszerű fenntartani a fontosabb alkalmak közvetítését élő bekapcsolódási lehetőséggel.

És most térjünk rá arra témára, amelynek széleskörű ismertetésével adós vagyok, de mentségemre szóljon az, hogy ilyen nagyszabású változásról csak akkor szabad beszélni, ha már biztosat tudunk mondani. Évek óta foglalkozunk azzal a gondolattal, hogy a magyar johannita lovagok hitvédő és karitatív istápoló tevékenységet akkor tudnánk kiteljesíteni, ha megfelelő saját otthonunk lenne, amelyet keresztény hagyományaink őrzése és aktualizálása, a társadalmilag hasznos kulturális, rendezvények és társasági fórum számára tudnánk kihasználni. Másrészt fontos az is, hogy Segítőszolgálatunk is kilépjen a szélesebb nyilvánosság elé és nyitott oktató és bemutatóteremmel, otthonápolási tanácsadással és eszközközlőszöszéssel is professzionálisan tudjon foglalkozni, miközben alkalmazottai mellett megsokszorozza az önkéntesek számát és aktivitását.

Hosszú előkészítés és számos tárgyalás után sikerült eljutnunk oda, hogy törvénybe foglalt rendelkezés (2021. évi CIII. törvény 1. pontja) szerint a Johannita Rend Magyar Tagozata két 300 m²-es ingatlan kap ingyenesen az államtól. Az egyiket (Bp. IX. Kinizsi utca 22) a rendi iroda és johannita kulturális központ céljára, a másikat (Bp. XI. Bartók Béla út 132) a Segítőszolgálat feladatainak hatékonyabb ellátása érdekében. Az ezzel kapcsolatos ingatlan átruházási szerződés már az MNV Zrt-vel egyeztetés alatt áll.

Nagy köszönet jár azoknak az állami vezetőknek, akik értékelve eddigi erőfeszítéseinket és munkánkat és eredményeinket, jogosnak találták azt az igényt, hogy a magyar johanniták olyan saját ingatlanokkal is rendelkezzenek, amelyek segítségével közhasznú, a társadalom számára nélkülözhetetlen feladataikat eredményesebben el tudják látni. És bíznak bennünk, hogy ezt méltó módon teljesíteni is fogjuk.

Minderről a konventben már többször tárgyaltunk, a johannita tagság informálását pedig most kezdjük el és várunk segítséget és közreműködést a lovagoktól is az ingatlanok minél célszerűbb felhasználására. Azt megelőzően viszont nagy összefogással el kell végezni két helyiség és környezete felújítását, mert arra mindkettő rászorul.

Nézzünk bizakodóan a következő időszak elé! Meggyőződés, hogy találunk olyan utódokat, akik méltóak lesznek a *johannita-keresztre*, akik nálunk is nagyobb erőbedobással, nálunk lelkiismeretesebben végzik majd a testileg és lelkileg rászoruló megsegítését, anélkül, hogy ezért bármiféle elismerést, köszönetet várnának. Ahogy elődöm, Bánffy Miklós említette többször: „Csak bizakodva lehet előre lépni! Az optimizmus fél siker! A hit fél siker! A kettő együtt egy egész! Ebből kell éljünk, ez kell, hogy szemünk előtt legyen az elkövetkezendőkben is!”

Ezekről az előtűnk álló feladatokról szól Ódor László altagozatvezető úr gondolatmenete is Johannita jövőnk címmel és ezzel a témával foglalkozni fogunk a soron következő hóvégi találkozásunkon is.

Tomcsányi István VK

Johannita jövőnk?

Nagyobb, tágabb körbe kapcsolva a kérdést: ebben a rövid megszólalásban egy nagyon is valóságos ügyben kérem, kedves Lovagtársaim, a véleményeiket, tanácsokat, igazából az igeneteket. Azt, ami nem pusztán fejbőlintás, hanem csatlakozás egy tényleges cselekvéshez, egy gondolkozási-tervezési és aztán cselekvő- folyamathoz. Együtt elgondolni, együtt tervezni, s végül együtt megvalósítani egy projektet, mely folyamat végén megújult johannita léttel fogunk találkozni. Amely nem ajándék, hanem elsősorban - magyarul erre nem találunk jobb szót - Herausforderung, kihívás, cselekvő szükséglet.

S amit csinálunk, tervezzük, jövő tervlatokat nyit, tehát elsőrendűen fiatalabb lovagtársaink ügye, nekik, Nektek szól: akarjátok-e ezeket a fejlesztéseket? Tudjátok, akarjátok-e támogatni az új anyagi, tényleges feltételeinkkel megújuló lehetőségeinket. Ami szerintem és sokunk szerint egy tényleges és nevünkhöz igazán méltó tevékenységi tabló kialakítása és működtetése felé vezető út legeleje.

Miről is van szó? Elsősorban és kerekén kimondva arról, hogy méltó tényleges keretben kezdjük el fenntartani magunkat és ezen a bázison erőteljesebb társadalmi jelenlétet érjünk el és pontosabb, hatékonyabb közéleti hatást gyakoroljunk. Lehet, hogy kicsit a nagy rendi úton való elindulást jelenti ez, de - aki most megjárod, annak mondom: magyar módon.

Egy biztos: már most megváltozik a Magyar Tagozat alaphelyzete, társadalmi funkciója, kompetatív jellege, ereje. Kommandátorunk hathatós szándéka, sokfelől érzékelhető egyetértéssel és támogatással a megvalósulás küszöbére érkezett. Rendünknek egy tág terű székhely, segítő szolgálatunknak egy tevé-

kenységének megfelelő telephely jut. Ami örömdetes, de nyomban azt is jelenti, ami minden tulajdonlással jár: felelősséget von magával. Anyagi és szellemi, működésbeli felelősséget.

Kendőzetlenül kimondva ez a kérdés: miből tartja fel Rendünk magyar tagozata a két jelentős objektumot? A kétkezdés hangjai is hallhatók: van-e bennünk, magyar johannitákban annyi erő, kedv, készség és képesség, hogy rendben megfeleljünk e nagy kihívásnak? Hogy miénk lett a két ingatlan, törvényben rögzített tény. Nincs rajta mit tanakodni. Nagy lépést tettünk vele egy olyan idea megvalósulása, illetve megvalósíthatósága felé, amely sokunkban - bennem is - mind élesebb igényként megfogalmazódott, élt. Úri, laza alkalmi közönségből merjünk, tudunk-e közösségi érdekű, közhasznúan működő intézményé válni?!

Erre a közös gondolkodásra és vállalásra hívunk Benneteket, Barátaim, kedves Lovagtársaim. Ötletek, megvalósításra váró tervek sorjázának az eddigi sikeres végrehajtók fejében. Kommandátorunkkal együtt pontosan látjuk a helyzetet és tisztában vagyunk azzal, hogy csak teljes összefogással, széles johannita elkötelezettséggel remélhetünk sikert. De nem akarjuk esetleges gondolatainkkal gátak közé szorítani föltámadó ötleteiteket árját. Ki-ki a maga személyi és szakmai teréből merítsen ötleteket, javaslatokat mindarról, hogyan lehetne johannita bázisunk fenntartható és hasznosítható. Arra, amiért lovaggá lettünk: a közjó javára.

Ódor László JL
altagozatvezető

Johannita Rendi ima

Áldd meg Mi Atyánk, a Rendet! * Szolgálni Te Szent Nevedben kíván.

Légy hozzá kegyes, * segítsed az üdvért vívott küzdelemben.

Erősítsd hitünket a Megváltóban, * Ki győzelemre vitte a Keresztet,

Fékezd a Gonoszt, segíts a Jóra, * Hogy hű maradjon,

A gyöngét támogasd, + a gyöngét támogasd! * Hallgass meg, Urunk, minket! Ámen.

Néhány évvel ezelőtt a lovagi imádság eredeti verziójára írt német ének-
re, sőt kórosmüre találtam. Ezen felbuzdulva kértem meg Angyal-Cseke
Csaba evangélikus teológus hallgatót, (korábbi johannita pályázati győz-
test) hogy a magyar fordítást gregorián dallamra (1. tónus) ültesse át.

A lovagi napon a kórus az úrvacsora alatt már énekelte. A célom, hogy az imádság időnként énekelve is hangozzék. Fogadjuk szeretettel!

Gregersen-Labossa György JL
Tagozati káplán

Az év igéje 2022.

Jézus Krisztus mondja: Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.
Jn 6, 37

Tárva-nyitva hívogat az ajtó. Az ajtón túli világból fény és melegség árad az ajtóhoz törekvők felé. Terített asztal, kenyér és bor; az úr vacsorája várja az érkezőt, otthon és oltalom, fény és tűzmeleg. Az úrvacsora a valódi közösség, mégpedig Jézus Krisztus és a hívők szerető közösségének hordozója. Fentről aláereszkedve egy keresztforma aranyszínű kulcs hirdeti, hogy az ajtó senki előtt sem marad zárva, aki életét Isten ajándékaként fogadja, és egyedül Krisztushoz menekül. Ő nem küld el, hanem befogad és átölel. Nagy reménység és öröm sugárzik a képből, amely – a sokféle, ilyenkor szokásos év igéje illusztrációk közül – megragadta tekintetemet és gondolataimat. Stefanie Bahlinger műve nőies szépséggel, de igen közvetlen módon önti képbe Jézus szavát:

„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.”

Kövess engem! Jöjjetek énhozzám! Zörgessetek! Vegyétek és egyétek! Veletek vagyok minden napon! Békesség néktek! Drága, élő és ható szavai ezek az Úrnak, amelyek hangzanak az ajtón túlról, a fényel átjárt szentélyből vagy isteni végtelen térből, ahol egyedül Jézus az Úr, aki szolgál.

Johannitáknak immáron lakonikusan. A Mindenható irgalmának jele, hogy Jézus úgy tekint ránk, mint akiket neki ad az Atya, és az egyház szolgálatába von minket. Méltósággal és küldetéssel járhatunk életünk útján, hogy a hitet úgy védjük, hogy közben gyógyítunk, és a küszöbön túlról ragyogó fényességet nem elnyeljük, hanem mécsesként és fáklyaként világíthatunk az oly gyakran uralomra törő „déli sötétségben”. Az életünk kulcsa Krisztus, aki győzelemre vitte a keresztet, és legyőzte a Sátánt, aki csalfa fényt hordoz, de csak sötétséget, fájdalmat, káoszt és halált nemz.

A kép közösségbe hív. Johanniták azt jelenti, hogy lovagi szolgáló közösségben, ugyanakkor lelki és baráti társaságként élünk Krisztus testében, az egyházban. Legyen ez láthatóvá rajtunk az előttünk álló évben, amíg időnk van! Ámen.

Gregersen-Labossa György JL
tagozati káplán

Beszámoló a Johannita Lovagrend Magyar Tagozatának 2021. évi Lovagi Napjairól, Budapest, szeptember 24.-26.

2020 Debrecen helyett 2021 Budapest

A nagyjából biztonságosnak és szervezettnek tűnő civilizációnkban 2019 végén, a kínai Wuhanban megjelent koronavírus-járvány (hivatalosan: SARS-CoV-2) váratlanul és rendkívül gyorsan mindent felforgatott. Kiderült, mennyire korlátozott az emberiség hatalma abban, hogy a világunkból kiiktassa az életet veszélyeztető rosszat és ellenőrzése alá szorítsa vagy akár végleg legyőzze a járványt. A teljes bizonytalanságban tanácstalanok voltak a tudomány képviselői és a világ vezetői is. Számunkra ez a teremtési rend megtartására fájó figyelmeztetést jelentett még akkor is, ha évenkénti lovagi napjaink kényszerű szüneteltetése jelentette a biztonságot. Elmaradtak a személyes találkozásokot igénylő csoportos alkalmaink, de azok műszaki segédeszközökkel a virtuális térbe kényszerült digitális közvetítéssé váltak, aminek megvalósításával – valljuk meg – világunk óriási távolságainak áthidalási áldását hozták maguk-

kal. Különös élmény volt például a távoli – más időzónában – élő, régen látott lovagtársakkal is közvetlen beszélgetni.

Aztán átmenetileg csillapodott a világjárvány okozta megszorítások és az utazási korlátozások létmeghatározó szerepe az elérhetővé váló védőoltások és átoltottság vetületében. Így – hála a szervezők megfeszített munkájának – 2021. szeptember utolsó hétvégén Budapesten sor kerülhetett a lovagi napok megtartására. Annak ellenére büszkén emlékezhetünk az év hagyományos kiemelkedő eseményére, hogy az idei lovagi összejövetel kétszeri halasztása után, majdnem a tavalyi Debrecenbe tervezett, de végül is elmaradt lovagi napok sorsára jutott.

Ünnepi lovagi istentisztelet

A lovagi istentiszteletre a budai reformátusok utóbbi években gyönyörűen felújított Szilágyi Dezső téri templomban került sor.

A neogótikus stílusú, barna-sárga-zöld mázas Zsolnay-cserepekkel fedett 600 fő befogadására alkalmas templom 1893-1895 között épült és 1896 virágvasárnapján szentelték föl. Pecz Samu *1854-†1922 tervpályázat nyertes tervei alapján készült: pentagon alaprajzú, vörös téglából épült zömök templomtest és a mellette álló karcsú, 62 méter magas torony. Ide, a budai Dunapart egyik jellegzetes építményébe impozáns menetben vonult be a rendi külsőségeket ékesen viselő johannita lovagok és a szuverén máltai vendéglovagok hozzávetőlegesen majd százfős sora. E templomban Ady Endre kötött házasságot 1915-ben, 1940-ben pedig Horthy István, a kormányzó fia.

Isten igéjét dr. Zalatnay István református lelkész, teológiai tanár, az Erdélyi Gyülekezet vezető lelkésze hirdette az istentiszteleten Máté evangéliuma 5. részéből válogatott versek alapján. Jézus törvénytárgyát volt – egy mondatba összefoglalva – a prédikációja alap gondolata. Amikor a johannita lovagok a jelenben, egy majd ezer éves hagyomány örököségét akarják megélni, akkor – hangsúlyozta az igehirdető – abból tanulhatnak legtöbbet, ahogyan Jézus értelmezte, élte az Ő idejében már szintén nagyon ősi ószövetségi törvényt. Jézus törvénytárgyának legfontosabb elemei voltak: a törvénynek, mint Isten szavának, először is nem enyhítése, hanem éppen radikális felfogása; másodsor annak nem külső cselekedetekre, hanem belső lelki valóságra vonatkoztatása; harmadszor pedig életteli, "kreatív" frissítése, amely ugyanakkor nem önkényes kimagyarázást jelenti a törvénynek, hanem teljes odaadást és mindennapi cselekvést. Jézus példáját követve ebben a vonatkozásban is lehet hiteles keresztyén és lovagi életet élni.

Zalatnay István igét hirdet

Lovagok csoportképe a Szilágyi Dezső téri templom főbejárata előtt

A lovagi istentisztelet résztvevői

A máltai vendég rendtársak a lovagi istentiszteleten

Az istentisztelet liturgusaként Gregersen-Labossa György evangélikus lelkész, tagozati káplán szolgált. Ebben az évben öt lovag ünnepélyes elkötelezésére került sor., Gulyás Géza, Soldos Péter és Homicskó Árpád Decmann Ábel, Farkas Flórián. Nős lovagtársaink kedves feleségét ekképp a Johannita Hölgyecsoport körében köszönthetjük.

Gregersen-Labossa György káplán,
a lovagi istentisztelet liturgusa

A gregorián ének (cantus gregorius), a római egyház ősi egyszólamú, latin nyelvű, liturgikus éneke, mellyel az Evangélikus Hittudományi Egyetem négy ifjú hallgatója szolgált az istentiszteleten.

Gregorián liturgikus énekekkel szolgáló
evangélikus férfiak

Öt új lovagtárs avatása

A gregorián zene Európát már születése pillanatában zenei egységgel ajándékozta meg, törzsanyagát az egész kontinensen ismerték, azonban a későbbi gyarapodás során nem minden dallam lett közkinccsé. Először a IX-X. században jegyezték le, szoros értelemben ezt a törzsanyagot nevezzük gregorián éneknek, mely a legelső keresztény századok óta folyamatosan épült fel. Dallamvezetése a régi stílusú gregorián dallamok többsége kis hangterjedelmű és zenei alaprége recitatív. A recitáció lényege az, hogy elsődlegesen a szöveg szabályozza a zenei formát és dallamot. Egy-egy dallamegység – motívum – egy vagy két főhangra épül rá, azokat rajzolja körül kis ambitusú motívumokkal. A recitáció minden ősi zenében alapvető fontosságú (így például a népszokásokban is). A liturgiában azért válik alapréggé, mert a szent szövegnek, a kinyilatkoztatott szónak hirdetése, hordozása van rábízva. A zenének követnie kell a szöveg tagolódását: a mondat vége egy zenei periódus vége, a mondat belső megállásainak megfelelően a zene belső tagoló pontjai. A recitáció esetén egy

dallam-szkémát kell alkalmaznunk sokféle változó szövegre. Elég egyszer leírni a szkémát, az énekek dolga azt a szöveggel összhangba hozni. Ezt a dallamszkémát recitáció-tónusnak szoktuk hívni. A recitációt a római liturgia főként három liturgikus szituációban kívánja meg. Eszerint beszélünk olvasmány-recitációról (capitulum, lectio, epistola, evangélium, passió, lamentáció), imádság-recitációról (collecta, super oblata, postcommunio, prefáció, litánia, Exsultet, miseordinarium, Pater noster) és zsolttár-recitációról.

Előadás Szentágothai János professzor úrról

A délutáni program dr. Réthelyi Miklós professzor előadásával kezdődött, aki apósáról dr. Szentágothai János *1912–†1994 agykutató tudósról és művésztől emlékezett meg, a neuroanatómia világszerte elismert szaktekinélyéről, a közéleti emberről és johannita lovagról. Az előadó most megjelent könyve tanúsága szerint professzor úr kiválóan ismerte az akvarell festészet rejtelmait, neves közéleti ember volt, aki a rendszerváltás idején aktívan politizált és nem utolsó sorban hiteles hívó ember és Johannita lovag volt.

Nékem megadott, hogy leghíresebb szakmai tudományos munkája - „Az ember anatómiájának atlasza” c. Kiss Ferencel készített és általa rajzolt tankönyve (Posner Grafikai Műintézet, Bp, 1946) tulajdonosa lehetek, amelyet 13 nyelvre fordítottak le és száznál több kiadást ért meg. Történelmi időket élünk, amikor a múlt század 70-es éveinek vége felé lazábbá vált az ideológiai keret és az MSZMP

Prof. Szentágothay János, johannita lovag
(Réthelyi prof. úr előadásából)

elődkereső, hatalomlegitimáló szándéka idején sor kerülhetett a MOTESz és a Magyarok Világszövetsége szervezésében 1983. aug. 2 – 7. között az egész világon magyarnak született orvosok első tudományos találkozására Budapesten. Azon olyan nemzetközi előkelőségek és ünnepek voltak jelen, mint néh. Klein György rákkutató professzor, a stockholmi Karolinska Intitutet igazgatója: őt akkor fogadta a Magyar Tudományos Akadémia t.b. tagjává. Jómagam Szentágothai professzor úr meghívására és társaságában élvezhettem a Deák-terti evangélikus templomban a vendégek számára szervezett orgonahangversenyt.

A lovagi közgyűlésen

A világhírű vetületében történt megbeszélés a Johannita Rend életéről, a magyar tagozatot érintő kérdésekről és a jövő évi tervekről. Döntés született a 2022-es lovagi napok helyszínéről, legyen Kőszeg – a legnagyobb kőszegi műemlék épület-együttes - a Jurisics vár, mely későgótikus, illetve korareneszánsz folyosója a hazai várépítészeti egyik legszebb öröksége.

Alexander Baron von Korff rendi kancellár levélben üdvözölte a Magyar Tagozat Közgyűlését, sajnálkozott a járványhelyzet okozta mozgási lehetőségek beszűkülésén amiért a rendi központból nem küldhettek képviselőt. A Holland testvérrend nevében, a helyszínen jelenlevő Kenessey Oszkár köszöntötte a Közgyűlést. Hilmar graf Grote német johannita barátunk pedig arról beszélt, hogy Németországban ezen a hétvégén egyszerre öt tartományi johannita tagozat tartja éves közgyűlését, ezért nem tehetek eleget a meghívásnak. Megköszönte azt baráti légkört amelyet hosszú évek folyamán tapasztalt és eredményes munkát kívánt.

Ez idő alatt a Hölgyek csoportja a Budai várba látogatott, ahol az eredeti formájában idén csodálatosan helyreállított Szent István-terem látványosságát élvezték, közel 120 évvel első átadása

után. Szombat este pedig az ültetett díszvacsera a megszokott jókedély és bizalmas társalgás légkörében ért véget.

Vasárnapi kirándulás a Pilisbe

A lovagi napokat záró hagyományos kirándulás vasárnap a Pilis rengetegébe vezetett Bánffy Miklós tapasztalt vadász szervezésének köszönhetően. A helyszínen emlékeztünk, hogy az egyetlen magyar alapítású középkori szerzetesrend, a Magyar Pálos Rend története szempontjából a Pilis területe meghatározó jelentőségű. Űszéb esztergomi kanonokot, a pálos rend alapítóját a pilisi erdőben élő remeték gyakran fölkeresték. Aztán, 1246-ban Boldog Űszéb lemondott javadalmairól, és érseki engedéllyel ő is a Pilisbe vonult, remete társai közé. A Cséve-szirtek alatt (Pilisszentlélek határában) a „hármás-barlangnál” telepedtek meg, majd néhány esztendővel később (1250 körül) innen nem messze alapították a Szent Kereszt tiszteletére az első templomot és kolostort. A Pilis erdejében, királyaink egyik kedvelt vadászterületén, az Esztergom felé nyíló Benedek-völgyben állt egy királyi vadászház (palota). IV. László király Péter felhívázi remetének és társainak adományozta (1287), hogy ott kápolnát és kolostort építsenek. A közeli Szent Kereszt monostor perjelének, Benedeknek a feladata lett a rendház benépesítése, saját szerzetesei közül választott testvérekkel. I. Károly király is járt az új kolostorban (1323), majd fia, Nagy Lajos király itt töltötte 1378 nagyhetét, s ha már itt volt, megerősítette a korábbi királyi birtokadományokat, sőt azokat még újabb birtokokkal is gyarapította. A kolostor gyarapodása a 15. században is folytatódott, ám az 1526-os év hirtelen a véget jelentette: a mohácsi csata után a Dunakanyarig jutó portyázó török seregek áldozatául esett. Ezen a helyen, a Pilisszentlélek fölött fekvő egykori pálos kolostor romjai között tartott Gregersen-Labossa György káplán úr áhítatot délidőben, gyönyörű napsütésben.

Réthelyi Miklós

Zárószó helyett:

Bár a világhírű végleges leküzdése még kétséges, de a koronavírus terjedése okán felborult megszokott életritmus visszaépítése – hála a védőoltások sorozatának – immár reményt és némi szabad mozgásteret biztosít. Tervezzük a jövőre sorra kerülő alkalmunkat és foglaljuk imádságba ennek megvalósulását, jegyezzük elő a tervezett időpontot és helyszínt.

Dr. v. Békassy N. Albert, JL

Új lovagtestvéreink

Decmann Ábel

1992-ben születtem Tatabányán, ahol nagypapám evangélikus lelkészként, esperesként szolgált. Édesapám Lajoskomáromban evangélikus lelkész, édesanyám némettanár. A Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban érettségiztem, majd a Semmelweis Egyetemen szereztem általános orvosi diplomát. Jelenleg a lajoskomáromi evangélikus egyházközség tagja vagyok. Evangélikus családban nevelkedtem, azonban az ökumené mindig is fontos része volt életemnek. Több mint húsz éve szolgálom egyházunkat, Teremtőnket a lajoskomáromi evangélikus rézfúvószenekar tagjaként, ahol református és katolikus fiatalokkal együtt közösen éljük meg Jézusba vetett hitünket. Huszonévesen ilyen lelki héttérrel részt vettem a Közösségi ökumenikus ifjúsági fesztiválmisszió munkájában, melyet könnyűzenei

fesztiválokra a történelmi keresztény egyházak önkéntesei valósítanak meg a kereszténység, illetve annak értékrendjének bemutatása céljából. Ennek 2017 óta vezetőségi tagja vagyok, évente kb. 100 önkéntes munkáját koordináljuk. A Johanniták között is a Krisztusban hívők egy példás közösségének lehetek tagja. Hivatásom és munkám orvos, a betegség miatt segítségre szorulókkal foglalkozom mindennapjaimban. A betegek gyógyuláshoz vezető útján töreksem tudással és tapasztalattal Isten kegyelméből az Ő eszközeként segítőként munkálkodni. 2019-ben doktori fokozatot is szereztem, kutatásaimat az endokrinológia területén végzem, jelenleg is aktívan kutatok, publikálok. Feleségem református, szintén orvos végzettségű. 2021. május 4-én született első gyermekünk, Róza.

Farkas Flórián

1967. szeptember 10-én születtem Kolozsváron. Édesapám kolozsvári, édesanyám kecskeméti születésű. A kincses városban Farkas utcai református templomban kereszteltek meg, majd 1980-ban a hidelvei református gyülekezetben konfirmáltam. Az iskola mellett hegedülni és zongorázni tanultam.

1982-ben áttelepülünk Magyarországra, Kecskemétre költözünk. A Bányai Júlia Gimnáziumban érettségiztem és itt voltam a kecskeméti református gyülekezet tagja is.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán folytattam tanulmányaim, amely során nyári szakmai gyakorlatot végeztem Franciaországban, majd Párizsban írtam meg francia nyelvű diplomamunkámat. 1992 kerültem Hollandiába a Delfti Műszaki Egyetemre kutatói állásba. 1996 dolgozom az IBM-nél, mint senior

konzultáns és tervező mérnök. E cég kötelékében, még a kezdeti években MBA diplomát szereztem az angliai Henley-on-Thames Egyetemen.

Hollandiai tartózkodásom idején 1997-ben ismerkedtem meg feleségemmel, tegledi Csanády Ágnessel, akivel következő évben házasságot kötöttünk. Házasságunk egyházi megáldása Utrechtben történt, Tóth Miklós lelképásztor adott össze bennünket. Vele azóta is részt veszünk a hollandiai magyar diaszpóra kulturális és egyházi életének szervezésében. Ő javasolt felvételre a Johannita Rendbe.

Boldog házasságunkat Isten két gyermekkel áldotta meg. Csanády Emma Flóra (2002-ben született) és Csanády Ambrus Béla (2004-ben született).

Gyermekeink feleségem családi nevét örökölték, melyet a holland törvények 1998. óta engedélyeznek. Mindkettőjük számára a holland

is és a magyar nyelv is anyanyelv. Otthon csak magyarul beszélünk, a hollandot az iskolában tanulták meg. Mind a négyen rendelkezünk mindkét (magyar és holland) állampolgársággal.

Gulyás Géza

Budapesten születtem 1980. január 18-án, Padányi előnevű nemesi családban.

Apai dédapám a Fejér megyei Zámolyon negyven évig szolgált református lelképásztorként, apai nagybátyám úgyszintén lelképásztor volt, ahogy egyik sógorom a mai napig is az. Édesapám ügyvéd, a Dunamelléki Református Egyházkerület tíz éven át volt jogtanácsosa – az

édesapja, apai nagyapám után. Édesanyám külkereskedő. Egy fiatalabb testvérem van.

A Budapesti Lónyay Utcai Református Gimnáziumban érettségiztem, majd jogász diplomám megszerzését követően a Pesti Központi Kerületi Bíróságon kezdtem dolgozni fogalmazóként.

Ma a Székesfehérvári Törvényszéken vagyok büntetőbíró. Pótpresbiterként részt veszek a Pócsmegyer Leányfalui Társegyházközség gyülekezeti életében.

Nős vagyok, két kiskorú fiúgyermekem van, akik közül a nagyobbik a Szentendrei Református Gimnázium tanulója.

Mintegy két éve veszek részt alkalomszerűen a Johannita Lovagrend rendezvényein, egyik sógorom, a Rend tagja révén.

Konzervatív értékrendű, keresztény hitű embernek tartom magam, így megtisztelő, hogy én is a Rend tagjává válhattam, és talán egyszer szerény részem lehet abban, hogy a Johannita Lovagrend kitűzött céljait megvalósíthassa.

Homicskó Árpád Olivér

1978. szeptember 7. napján születtem Komáromban. Édesapám háziorvos volt, édesanyám középiskolai angol-francia nyelvszakos tanárnő. Két testvérem van, mindannyian református vallásúak vagyunk. Nagybátyám révén, Dr. Bónis Béla révén kerültem közelebbi kapcsolatba a Johannita renddel, aki tagja volt a rendnek. Nős vagyok, két kiskorú gyermekem van.

1997-ben tettem érettségi vizsgát a Fasori Evangélikus Gimnáziumban. 1998-ban felvételt nyertem a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karára, a Jogi diplomát 2003-ban szereztem meg. Ezt követően PhD-tanulmányokat folytattam, emellett folyamatosan végeztem oktatási tevékenységet.

Jogi szakvizsgát 2009-ben tettem, azóta végző önálló ügyvédi tevékenységet.

2008. október 31-én védtem meg PhD értekezésemet a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán summa cum laude eredménnyel.

2016-ban sikeresen teljesítettem a habilitációs eljárás feltételeit a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán.

2003 óta végzek megszakítás nélkül egyetemi oktatói tevékenységet.

2010. július 1-jén ügyvivő dékánhelyettesi kinevezést kaptam a KRE-ÁJK-n. A KRE-ÁJK Szemere Bertalan Kutatóközpontjának elnöke vagyok, amely Kutatóközpont összefogja a karon működő Kutatóműhelyeket. A KRE ÁJK Kálvin János Keresztélyen Szociális Kutatóműhelyének is vezetője vagyok. 2018-ban, 2019-ben és 2020-ban a KRE ÁJK Kari Tanácsa az Év Publikációja díjat adományozta a Szemere Bertalan Kutató-

központ keretében megvalósult modern technológiákkal összefüggő kutatások kötetiben nyújtott kutatásvezetői, szerkesztői és kutatómunkáért.

Soldos Péter

1973. április 27-én, felvidéki Rozsnyón születtem, református hitű és magyar nemzetiségű maradtam mindmáig. Apai ágon Gömör egyik legősibb törzsgyökös nemzetségéből, a Hanva nembeli runyai 'Soldos családból származom. Édesapám Soldos Péter, vállalkozó, Rozsnyó város Magyar Közösség Pártjának képviselője volt. Nagypapám Dr. 'Soldos Béla, feledi járás utolsó főszolgabírója, Johannita Lovagrend tagja, a felvidéki lovassport újjáépítésének egyik meghatározó személye, és dédapám, idősebb Dr. 'Soldos Béla magyar királyi titkos tanácsos, Nógrád, Borsod és Gömör főispánja volt. Édesanyám Csunyo Zsuzsanna, kassai polgári családban született, nyugalmazott pedagógus. Családjainkat a II. világháború után hatalomra kerülő rendszer minden vagyonától, társadalmi rangjától megfosztotta. Ennek ellenére nem vesztettük el hitünket és minden akadály ellenére méltóságunkat megőriztük.

Az én generációm volt az első, amely a '89-es rendszerváltás után szabadon érvényesülni tudott. Egyetemi éveim mellett válogatott szinten atlétizáltam, majd nemzetközi élelmiszer kereskedelemmel foglalkoztam, amelyet számos egyéb ágazati vállalkozás követett. 2008-as globális pénzügyi válságot követően költöztem Budapestre, jelenleg a sporttudományi PhD fokozatszerzésemen fáradozom a Testnevelési Egyetem Természettudományi Doktori Iskolájában. Felsőfokú Solds Eszter angoltanár, illetve nemzetközi diplomácia szakon végzett közgazdász. Közös gyermekünk, az 5 éves Richárd boldog édesapja vagyok. Számos vállalkozást, projektet indítottam, vezettem. Jelenleg egy szlovák befektetési holding, az AZC - Finservis Billing pénzügyi alap egyik magyarországi projektvezetői posztját töltöm be.

Elkötelezett védője vagyok a magyar nemzeti értékeknek, különös szívügyem a felvidéki magyarság sorsa. 2020 választási évében

felajánlottam segítségem az akkor alakuló Összefogás mozgalom program és stratégiai fejlesztésében, azonban személyes ambícióm nem talált meghallgatásra. Rövidtávon, politikai céljaimat háttérbe helyezve a nemzeti és egyetemes kulturális értékmegőrzés területén keresem a feladatokat.

Kijönni a negatív spirálból – a magyar-német kapcsolatok várható alakulása

A Johannita Rend tagjai és szimpatizánsai számára magától értetődő, hogy nyomon követik a Németországban zajló politikai, közéleti eseményeket, sőt, a távlatosabb társadalmi folyamatokat is. Hogy is lehetne ez másként, amikor rendünk vezetői, mindenekelőtt Úrmesterünk, mint a porosz királyi család sarja, különböző szinteken fontos szerepet töltenek be – rendi elkötelezettségüktől függetlenül is – az ország életében. 2021. szeptember 26-i lezajlott német szövetségi választások után, a fegyelmetten levezényelt koalíciós tárgyalásokat követően a Bundestag december 8-án szövetségi kancellárrá választotta a szociáldemokrata Olaf Scholzot, aki egy baloldali dominanciájú három-párti koalíció élén áll. szociáldemokraták, a Zöldek és a liberálisok közötti megállapodást ismerve bátran megállapíthatjuk: az új német kormány programja gyökeresen szemben áll mindazzal, amit a magyar kormánytöbbség, és az ezt támogató társadalmi csoportok a társadalmi együttéléstől, folyamatokról, vagy az európai együttműködésről gondolnak. A koalíciós megállapodást olvasva igen nagy igyekezet kell a két országot összekötő azonosságok megtalálásához. Ugyanakkor az első hetek tapasztalatai alapján az az érzésünk, hogy a programban leírtak radikalizmusa sok esetben leginkább a pártok szűk bázisának megnyugtatását célozta, amit a hamburgi illetőségű, jogász végzettségű kancellár pragmatizmusa már most több esetben felülírt.

Tekintettel a német-magyar kapcsolatok geopolitikai meghatározottságára, évszázados múltjára, a történeti, etnikai, gazdasági, társadalmi összefonódások sokaságára számos olyan adottság jellemzi a kétoldalú viszonyt, amelyeket érdemben és rövid távon semmiképp sem befolyásolnak a politikai hangsúlyeltolódások. Ugyanakkor megállapíthatunk olyan közös érdekeket is az európai uniós, vagy akár a globális diskurzusban, melyek – józan mérlegelés esetén – pozitívan hatnak a magyar-német bilaterális kapcsolatokra is.

Azért fontos hangsúlyozni a józan mérlegelés fontosságát, mert a politikai kommunikáció, és ennek nyomán a Németországgal és Magyarországgal kapcsolatos általános percepció az utóbbi néhány évben aggasztó tendenciát mutat, ami akár – az esetenként kirajzolódó távlatos érdekezonosságok ellenére is – rossz irányban befolyásolhatja a politikai cselekvést. A német sajtóban voltaképp minden rendszerváltás utáni nem baloldali magyar kormánnyal kapcsolatos negatív alapállás már egyfajta adottságnak tekinthető. Ugyanakkor a Németországról szóló magyar politikai közbeszéd hangvétele igen sokat változott az elmúlt néhány évben. Miközben a számadatok továbbra is a legnagyobb külföldi befektetőről, legfontosabb kereskedelmi partnerről szólnak, a hazai sajtóban megjelenő Németország-kép mintha egyfajta válasz, ellencsapás igyekezne lenni a német médiából ismert Magyarországgal kapcsolatos negatív híradásokra, kommentárookra. Emellett egyre gyakrabban tapasztalható, hogy akár vezető magyar politikusok, közéleti szereplők érvelésében, szóhasználatában a német politikusokkal, közszereplőkkel folytatott viták hevében, vagy a német dominanciájú uniós ügyekben olyan kijelentések hangzanak el, amelyek valami furcsa analógiát sejtetnek a mai Németország és a XX. század német diktatórikus rendszerei közt. Ugyanakkor az a 2017-es televíziós kancellárjelölti vita is szimptomatikusnak látszik, amikor a két jelölt, Angela Merkel és Martin Schulz az európai uniós ügyek, a társadalmi integráció kihívásai kapcsán nyolc alkalommal említették korántsem pozitív összefüggésben a magyar miniszterelnököt. Alig valószínű, hogy ez a véletlen műve, és ne tudatos politikai kommunikációs eszköz lenne. A

fentiek alapján elmondható, hogy a jelenlegi helyzetben a kommunikáció sok esetben inkább gátja, mint támasza a kétoldalú kapcsolatok ésszerű alakításának.

A következőkben az egyes területekre lebontva igyekszem röviden összefoglalni, hogy milyen scenáriókkal számolhatunk az előttünk álló években.

Politika

A közkeletű vélekedés szerint a kétoldalú viszonyban mutatkozó ellentétek egyértelműen a második Orbán-Kormány 2010-es hatalomra lépésével kezdődtek. S miközben a Média törvény, néhány sarkalatos törvény, az új Alaptörvény egyes kitételei, valamint a bankokra és néhány nagyvállalatra kiszabott különadó nem csak a sajtó érdekvédő munkatársait, hanem az érdeksérelmet szenvedő gazdasági csoportok tulajdonosi körét és politikai szövetségeseit, ellenszenvét kiváltotta, a határnyitásban egykor élen járó „legvidámabb barakk” politikájával kapcsolatban már a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok idején is nőtt az értetlenség Németországban. A magyar konzervatív politika számára pedig eleve óriási és tartós kihívás a politikai szóhasználatban megmutakozó óriási különbség, az egyes fogalmakhoz, mint pl. a nemzethez kapcsolódó jelentéstartalom, érzékenység. Ami a magyar hallgatóság számára korántsem tűnik radikális jobboldali megfogalmazásnak, az a német anyanyelvűek számára gyakran a vészterhes időket idéző anakronizmusként jelenik meg. Ha Magyarországon 2022-ben a jelenlegi kormánytöbbség marad hatalmon, Németországban pedig a „jelzőlámpa-koalíció” irányítja a szövetségi kormányt, az „ideológiai harc” nyilvánvalóan folytatódni fog, esetleg még magasabb fokozatra is kapcsol. Ha az új német kormány – mint már most is érzékelhető – például a drogliberalizáció, az eutanázia, a multikulturalizmus vagy a gender kérdésekben a jelenleginél is liberálisabb irányba mozdul el, az sem kétséges, hogy ez a magyar kormányközeli sajtóban éles kritika tárgya lesz.

Az is nyilvánvaló, hogy uniós összefüggésben a fentiekkel részben összefüggő jogállamisági kérdés, valamint az Európa jövőjét sokkal átfogóbban befolyásoló vita a „szuverenisták” és a „föderalisták” között is élesebben jelenik meg a bilaterális diskurzusban. Ebben a kérdésben sajnos negatív tényező a kormánykoalíciók közötti ideológiai különbség mellett az is, hogy az európai pártcsaládokat tekintve a Fidesz-KDNP-nek az Európai Néppártból való távozásával nem, vagy csak a KDNP által minimálisan maradt intézményes kapcsolata a CDU/CSU-val mint jelentős és szalonképes parlamenti párttal. A Fidesz minden bizonnyal továbbra sem fogja keresni a kapcsolatot az AfD-vel, a Magyarországra az utóbbi időben meghívott konzervatív személyiségek viszont alig gyakorolnak érdemi hatást a kétoldalú viszonyra – függetlenül szakmai kiválóságuktól és az általuk képviselt eszmék vállalhatóságától.

Egy esetleges politikai fordulat Magyarországon nyilvánvalóan simulékonyabb kül- és Európa-politikát vonna maga után, ami közelebb állna a jövőendő német kormányzati elképzelésekhez, ugyanakkor az ellenzéki pártok ideológiai sokszínűsége aligha tenne lehetővé teljes nézetazonosságot egy hangsúlyosan baloldali-liberális politikával.

Kérdés persze, hogy a „józan mérlegelésnek” mennyire lehet érvényt szerezni a politikai kommunikáció csatazajában. Az ideológiai küzdelmeken túl ugyanis a kétoldalú viszony javítása érdekében fontos lenne bizonyos érdekezonosságokat figyelembe venni, mint amilyen például a Maastricht-i kritériumokra figyelemmel lévő költségvetési politika, vagy a nemzeti alkotmányok és az európai jogrend viszonyával kapcsolatos álláspont. Ha a német liberálisoknak sikerül megőrizni az adósságfék elvét, akkor a költségvetés-politika területén esetleg fenntartható a kormányok közötti eddigi összhang, ami – a pandémiát megelőzően legalábbis – Berlin és Budapest között ez ügyben megvolt. A „szuverenisták” és a „föderalisták” küzdelmét megjelenítő úgynevezett „Kompetenzfrage” jogi és nem csak politikai megközelítése esetén szintén lenne lehetőség a nagyobb összhangra, még ha a jogállamiság kérdése folyamatosan politikai megvilágításba helyezné is az ügyet.

A közeljövő nagy kérdése, hogy a nemzeti érdekvényesítést előtérbe helyező, az uniós együttműködésben szintén inkább pragmatikus, mint a szimbolikus akciókat (lásd a Kínával és Oroszországgal kapcsolatos uniós állásfoglalások megvétőzése) előtérbe helyező magyar politikát mennyire lehet egy pozitív narratívába helyezni. Vagyis hogy lehet a német döntéshozók számára hitelesen bemutatni, hogy Magyarország Európa erősítésén és nem dezintegrációján dolgozik.

Gazdaság

Németország a 2020-as adatok szerint Magyarország legfontosabb kereskedelmi partnere volt 53,6 milliárd eurós forgalommal. Részaránya az exportunkban 27,9%, importunkban 24,5% volt, miközben a legnagyobb tőkebefektető is egyben. A jelenlegi Kormány elkötelezettségét a német gazdasági szereplők iránt jól jelzi, hogy 16 német vállalattal jött létre ún. stratégiai megállapodás. Ugyanakkor fontos jelzés a német vállalkozások részéről a Német-Magyar Gazdasági és Iparkamara legutóbbi jelentése, mely szerint még az eddigiekénél is magasabb, 88%-os azoknak a német vállalkozásoknak az aránya, amelyek elégedettek magyarországi befektetéseikkel. A gazdasági együttműködés intenzitásának, a gazdasági szereplők közötti bizalom fontos jele az, hogy a magyar hadászati fejlesztések döntő többsége Németországból érkezik, illetve, hogy jelentős hadiipari beruházások valósulnak meg a közeljövőben. Mindezek tükrében az a benyomás támadhat, hogy kétoldalú kapcsolatainkat egyfajta dichotómia jellemzi: a politikai távolságtartás mellett vagy ellenére a gazdasági reálformáiban minden problémamentes, perspektivikus. Hiba lenne ugyanakkor éles határvonalat húzni a két szféra közé, hiszen a beruházások, vállalati együttműködések stratégiai jellege nem vonatkoztható el a jelenlegi magyar kormány politikájától. A gazdaság szereplői számára a realista, pragmatikus, egyúttal határozott politikai vezetés, ami olykor az anyaországi politikánál is jóval határozottabban vállalja fel az egyes ágazatok brüsszeli érdekképviseletét (autóipar), Magyarországot vonzó befektetési helyszínné teszi. A magyar nemzeti érdekvényesítés és a német ágazati érdekek így sajátos sorsközösségbe kerül, ami a kétoldalú viszonyt is erősíti. A jövőre vonatkoztatva mindezt kiindulhatunk abból, hogy ha a szociáldemokrata-zöld-liberális koalíció akár szabályozási, akár adóztatási kérdésekben sérti egyes gazdasági aktorok érdekeit, akkor ez Magyarország pozícióját, befektetési vonzerejét tovább erősítheti.

A 2018-ban, a kormányfők által kezdeményezett megállapodás egy olyan innovációs versenyképességi platform létrehozásáról, mely a mobilitás, a digitalizáció, a kutatás-fejlesztés és az energiagazdaság területén három munkacsoport tevékenységi körébe utalja a legfontosabb együttműködési

irányokat, a pandémiás körülmények elmúltával fokozott értelmet nyer és számos ponton érintkezik a V4-es együttműködéssel is.

A további német befektetések fontos előfeltétele, hogy Magyarország végrehajtsa azokat az infrastrukturális fejlesztéseket, amelyekkel megőrizheti, sőt növelheti „Standortvorteil”-jét, vagyis vonzerejét. A Kormány úthálózat-fejlesztési és a digitalizáció előmozdításához kapcsolódó erőfeszítései, valamint az olcsó elektromos áram termelésének hosszú távú biztosítására vonatkozó elképzelései ebbe az irányba mutatnak. Nem kétséges, hogy a két ország gazdasági összefonódása, ami az elmúlt években csak erősödött, nagyon fontos politikai tényező. Ezt mindkét ország politikai döntéshozóinak tudomásul kell venni, bármekkora is a kísértés a konfliktusok kiélezésére a szimbolikus politika területén.

Tudomány, kultúra

Sajátos kettősség jellemzi az elmúlt évtizedekben a magyar-német viszonyt abban a tekintetben, hogy míg geopolitikai, gazdasági területen Németország domináns szerepe megkérdőjelezhetetlen, kulturálisan sokkal inkább érvényesül egyfajta angolszász befolyás. Ennek okai messzire vezetnek, nyilván egyaránt szerepet játszik benne a II. Világháborút követő német önkorlátozás és az információs forradalom nyomán felgyorsult globalizáció angol nyelvi meghatározottsága is.

Ennek ellenére fontos együttműködési projektek jöttek létre német és magyar intézmények között, magyar oldalról elsősorban a konzervatív kormányok idején. Az elmúlt évek tudományos együttműködésének fontos keretét ad a Fraunhofer Intézettel és a Max Planck Intézet-hálózattal való együttműködés, de jelentős szerepet játszanak a német nagyvállalatok által a magyarországi felsőoktatási intézmények keretében finanszírozott kutatási projektek is. S bár gazdasági szempontból kevésbé jelentős diszciplínák szerepelnek a programjában, az Andrássy Gyula Németnyelvű Egyetem egyfajta zászlóshajónak tekinthető a kétoldalú tudományos együttműködésben. Az intézmény az elmúlt évek politikai viharaiiban is meg tudta őrizni nyitottságát és szuverenitását, a részes államok és német tartományok együttműködését érdemben nem tette próbára a politikai klímaváltozás. Az egyetem közelmúltban elfogadott új stratégiája, valamint a néhány hónapja beiktatott új svájci-magyar rektor személyét és programját övező konszenzus fontos garanciája lehet a további fejlődésnek és az Andrássy Egyetem nagyobb láthatóságának. Ezáltal fontos szerepe lehet abban, hogy a két ország közötti vitás kérdéseket valóban józan, tudományos alapállásból lehessen megvitatni.

A kultúrának hagyományosan fontos szerepe van a magyar-német kapcsolatok erősítésében, ezért az előttünk álló években mindenképp érdemes lenne nagyvonalú ráfordítással erősíteni a magyar kulturális jelenlétet Németországban.

Összegzés

Ha az előttünk álló években marad a jelenlegi pártpolitikai konstelláció, a magyar-német kapcsolatok jövője nagy mértékben függ attól, hogy a két ország magas szintű kapcsolataiban mennyire sikerül hangsúlyeltolódást elérni az ideológiai küzdelmektől a hosszú távú, stratégiai érdekek kidomborítása felé. Ennek egyik előfeltétele az, hogy Magyarországon a „Brüsszel-bashing” ne legyen a belpolitikai kommunikáció egyik, ha nem a legfontosabb eleme, Németország pedig ne, vagy legalább ne csak úgy jelenjen meg a legszélesebb körben elérhető kormányközeli médiumokban,

mint a „szivárványos, migránssimogató” nyugat legfőbb képviselője. A másik előfeltétel pedig az, hogy a német politikai nyilvánosságban Magyarország és Orbán Viktor miniszterelnök immáron közhelyesen, s már-már kötelességszerűen negatív megítélése felől sikerüljön elmozdulni annak megértése felé, hogy a hagyományos társadalmpolitikai elvek hangsúlyozása (családok támogatása, nemi szerepek kérdése), még ha olykor bizonyos retorikai sallangok övezik is, nem szükség szerűen valami ásatag, a nyugati civilizációt támadó koncepció. Hogy a migrációval és társadalmi integrációval kapcsolatos magyar álláspont nem a velünk élő rasszizmus, hanem a társadalmi együttélés lehetőségeit realista módon megközelítő politika – ami nyilván tagállamról tagállamra más és más.

Az Európa jövőjéről, gazdasági állapotáról, eladósodásának mértékéről, külpolitikai érdekérvényesítő képességéről, az „ever closer union” realitásáról folyó diskurzusban érdemes volna felismerni, hogy a hagyományosan, a költségvetési szigorra, hatékonyságra alapozó német Európa-politika számára, amit az új kormányban leginkább az FDP képvisel, Magyarország realista megközelítése hasznos lehet egy valóban tartósan működőképes Európai Unió kialakításában.

Az új Bundestagban alig találni olyan képviselőt, akinek az 1989-es határnyitással kapcsolatosan, vagy azt követően érdemi Magyarország-émléke lenne. Ezt a hiányt csak úgy lehet pótolni, ha kölcsönös szándék

mutatkozik arra, hogy e személyes kapcsolatok újra létre jöjjenek, meg erősödjenek. Mert a kétoldalú kapcsolatokat is egyes emberek alakítják. A keresztény közösség, benne a Johannita Rend különös kihívás elé néz az előttünk álló időszakban. A szekularizáció, az elvallástalanodás mértéke, dinamikája közismert. Ennek természetesen politikai vetülete is van. Az új német szövetségi parlament tagjainak kevesebb mint fele tagja valamilyen egyháznak. Az előző ciklusban a magukat egyháztagnak valló képviselők aránya még 70% felett volt. S persze sokat beszélhetünk a nyugati társadalmak hanyatlásáról, elpuhulásáról, ne legyenek túlzott illúzióink: a keresztény közösség állapota Magyarország Kormányának dicséretesen egyházbarát politikája ellenére sem sokkal jobb, mint nyugati testvéreinké. Német testvéregyházi kapcsolatainkban, johannita egyeztetéseink során nem kerülhetjük meg az európai kereszténység jövőjének kérdését, a misztérió útjainak lehetőségét.

A magyar-német kapcsolatokban semmiképpen sem lenne új ez a téma felvetés, végtére is már az államalapítás környékén is volt erre példa...

Pröhle Gergely JL

A város, ahol mindig fúj a szél, és tizenegy órákor harangoznak.

Lovagi napok 2022. március 13-15 Kőszeg

Varázslatos helyre invitálunk, igen, első ízben Kőszegre. Az Alpok alján fekvő városka a csonka Magyarország egyik legbájosabb települése gazdag múlttal és jövőbeni nagy tervekkel.

Jurisics és vára

Az ódon utcácskák és terek középkori házakkal, templomok, borozók és a Kőszegi hegység zöldellő erdei és kilátói hívogatják a lovagi közösséget 2022. május 13-15-ig.

Kőszeg 1260 táján alapította németújvári Henrik, majd III. Frigyes német császár ostrommal vette be a várat, amit ugyan a Hunyadiak rövid időre visszaszereztek a hazának, de végül – miután a hős Jurisics Miklós 1532. augusztus havában huszonöt napig ezer fővel védte vitézül a várat

Szulejmán török szultán ellen, aki távozni kényszerült, így e nagy tette jutalmául – Jurisics kapta meg Ferdinándtól a várost várostul. A török el-takarodása éppen tizenegy órákor történt, így Kőszeg templomaiban mai napig tizenegy órákor is harangoznak a dicső nap emlékére. A 16. század más izgalma is tartogatott a török vesz mellett, hisz a reformáció elérte a nagyszámú németajkú lakossággal is bíró várost, és míg az oszmán csődületnek ellenálltak a falak és bástyák, addig Luther tanai szépen és szelíden bevették a várost. Jurisics – bár dalmát eredetű lévén a római egyházhoz tartozott –, de egyes leírások szerint rokonszenvezett az evangélikus tanokkal. Középkori templomuk, a Szent Mihály kicsinek bizonyult, így a magyar evangélikusok átengedték a régi templomot a németeknek, ők pedig a középkori templom mellé felépítették saját (1615) templomukat, hogy két Isten háza szolgálja Isten reformált népét a városban, egy ideig. A Szent Imre templom felső párkányáról a mai napig egy Luther forma faragott arc néz le a járókelőre. Semlyén Simon volt első magyar papjuk, de ideje korán német pap is prédikált. A régi templomban nyugszik Gyöngyössi István által megénekelt A Márssal társolkodó Murányi Vénus női szereplője, Széchy Mária. Az ellenreformáció súlyosan érintette a város evangélikussá lett népét. Templomaikat elvették, papjaikat üldözték, Jezsuitákat telepítettek közéjük, és a hitvallók Nemescsóba kényszerültek istentiszteletre járni. A Türelmi Rendelet új korszakot nyitott a városban, és felépülhetett a falon kívül, zártkertben és torony nélkül az új evangélikus Isten háza. Az első világháború előtt új és nagyobb templomot terveztek neogótikus stílusban, amelyből csak a torony készült el, így megmaradt a régi barokk templom. Különös látvány a különálló torony és templom, de Kőszeg egyik szimbólumává lett. A városban az evangélikus gyülekezet aktív életet él, szeretetotthon és egy komoly középiskola működik, amely eredetileg leánygimnázium volt, majd az államosítás után mezőgazdasági középiskolává formálták. Az egyház a kétezres évek elején visszavette, és megőrizte a mezőgazdasági szakképzést, de mindez kiegészült vendéglátóipari és gimnáziumi szakokkal is. Egyik kollégiuma két éve tanszálló, ahol szállást is található lovagi napunkon. A kisebb református közösség 1993-ban szentelte figyelemre méltó új templomát, amit Csete György neves építész tervezett.

A város bortermelő hagyománya, egyetemi képzései, régi utcái és terei, a gyönyörű frott kő, amely az ősi határvonalat jelzi a hegy tetején a Batthyány és Esterházy család birtokai között, a Hétforrás, Stájerházak, Kálvária, Jézus szíve templom, és még a sort folytathatjuk; bizonyosan nagy élményt jelent majd a johannita család tagjainak. Az elmúlt lovagi

Keresztelő Szent János ünnepe, Margitsziget 2021.

Június 27-én ünnepeltük rendünk névadójának, Keresztelő Jánosnak születését néhány éves hagyományunknak megfelelően a Margitszigeten, bevonva a fiatalokat és a gyerekeket is. A rendezvény egyre nagyobb látogatottsággal bír, így lassan kinőjük a kis kápolnát, különösen akkor, ha legközelebb már reméljük nem kell olyan „távolságtartóknak” lennünk.

A szép időben rendkívüli volt bevonulásunk a kápolnába, mivel idén meghívtuk a miskolci Kard

és Kereszt Johannita Testvériség Hagományörző Egyesületet is, akik beöltözve „korhú” lovagi ruházatba vezették fel, majd álltak sorfalat a menethez.

Az Istentisztelet során káplánunk a régi idők liturgiáját ötvözte a jelenlévő fiatalokra való tekintettel mai egyházi énekekkel, így ők is közelebb érezhették magukhoz az áhitatot, és éneklésükkel bekapcsolódhattak abba.

A református templom

napon, szűk körben felvetettük, hogy az idei lovagi nap lehetne egy kicsit más, mert a táj szépsége és a kedvező szállások lehetőséget nyújtanak arra, hogy családosan érkezzünk, és családi programokat is szervezzünk. Ennek részleteiről még egyeztetünk és hírt adunk.

Egy biztos, a város és az evangélikus gyülekezet Baranyay Csaba és Baranyayné Rohn Erzsébet lelkes vezetése várja a johannitákat, sőt Szemerei János győri evangélikus püspök úr is elfogadta a meghívást. Tehát csak rajtunk múlik, hogy a szélrózsa minden irányából megérkezzünk, és eltöltsünk az Őrvidék kapujában három szép májusi napot. Közösen emlékezhetünk még ebben az évben a közelben fekvő hűs falvakra, amelyek lakossága a dicstelen békediktátum ellenére, a Rongyos Gárda fegyveres küzdelmeinek eredményeképpen, népszavazáson, a magyar haza mellett dönthettek (1922). Vasárnap pedig Lékára kirándulunk, igen fel a várba, ahol johannita nyomokra is lelünk, és a Nádasdy kriptába, ahol a nemes család nagyjai és kicsinyei nyugodnak.

Várunk mindenkit szeretettel!

Gregersen-Labossa György JL, tagozati káplán

Johannita hagyományörzők

Az Istentisztelet után káplánunkkal a kint – szintén elsősorban a gyerekek kedvéért – kiállított új mentőautóhoz menünk, és a lelkes áldást kért a járműre, az abban szolgálókra, önkéntesekre, elsősegély nyújtókra, és az ellátott sérültekre.

Ezután frissítővel, szendvicsekkel és süteménnyel lazítottunk, majd megtekintettük a miskolci hagyományőrző csoport bemutatóját. Látványos előadásuk során hiteles források alapján mesélték el a johannita lovagok történetét, s közben a különböző harcmódokat, a kardforgatás mikéntjét és néhány egyéb korabeli fegyver használatát is bemutatták. Az előadás után az érdeklődők ki is próbálhatták a fegyvereket.

Nem csak a fiatalok körében arattak sikert! Sokan megálltak a hétvégi sétálók közül is, hiszen nem mindennapi látvány a lovagok csatája a Margitszigeten.

Porcsalmy László JL

Máltaiak és Johanniták

Johannita és máltai lovagtestvérek találkozója Bikolpusztán

A Gerecsében fekvő Bikolpusztán, a volt Reviczky kúriában a Szebényi házaspár, László és Lukrécia asszony vendége volt a két "János lovagrend" közössége. Keresztelő Szent János vértanúságának emléknapja előtt egy

nappal, augusztus 28-án ökumenikus igeliturgián vettek részt a megjelentek a szép kúria mellett álló templomban. Bár a meteorológusok egész napos esőt jósoltak, végül szép napos őszi időben vonultak a lovagok temp-

lomi öltözékben a közös imádságos együttlétre. Gregersen-Labossa György johannita káplán és Martos Levente Balázs máltai magisztrális káplán közös szolgálata igazi spirituális élmény volt: a gondosan megszerkesztett igeliturgia énekei mindkét rend tagjai számára ismertek voltak, az olvasmányok, az igehirdetés mindkét rend egyazon patrónusának különleges jelentőségét világították meg.

Szóba került a keresztényüldözés a világban, közösen imádkoztunk egyebek közt a mai mártírokért is. Az igeliturgia végén az emléknep különleges, a magyar történelemmel kapcsolatos szomorú jelentőségéről is szó esett. Talán nem közsímet az a tény, hogy 1521. augusztus 29-én foglalta el a török az ország kapuját, Nándorfehérvárt. 1526-ban ugyancsak ez a nap a mohácsi csatavesztés dátuma, 1541-ben pedig ugyancsak Keresztelő Szent János vértanúságának emléknapján került Buda török kézre, majd 150 évre... Ennyi egybeesés nem lehet véletlen, vannak történések, akik szerint Szulejmán szultán szándékosan választotta döntő ütközetei számára ezt a keresztények számára tragikus napot. A templomi együttlét hivatalos része a Himnusz eléneklésével ért véget. Még az ünnepélyes kivonulás előtt gitár-fuvola koncert segítette a hallottak feldolgozását, az elmélyülést.

A közös ebéd, a kötetlen beszélgetés közben kiderült, rengeteg a személyes kapcsolat, a közös élmény a két lovagrend tagjai között. Ennek köszönhető, hogy az idén második bikolpusztai együttlét évről-évre megrendezendő, hagyományos esemény lesz. Köszönjük a johannita szervezők munkáját, vendéglátóinknak a szeretetet és a figyelmet, lelki vezetőinknek a tartalmas együttlétet.

Visy László máltai lovag

A kongresszus második napján a délelőtti szekció megnyitását követően Vajay Szabolcs leánya, Vajay Krisztina is köszöntötte a résztvevőket és meghatottan köszönte a szervezők munkáját és Édesapja emlékének méltó ápolását. Emlékezett Édesanyjára is, aki a kongresszust megelőző napokban hunyt el.

A második nap első két szekciója magyar, francia és angol nyelven zajlott és tekintettel Vajay Szabolcs genealógiai munkásságára – korábban a Nemzetközi Genealógiai Társaság elnöki tisztét is betöltötte – leginkább családtörténeti témájú előadásokat hallhattunk, előadott Dr. Kóczy T. László máltai lovagtestvérünk és személyes- és családi élményeit is megosztva Wettstein János a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének korábbi kancellárja is.

A kongresszust lezáró szekció a Habsburg Ottó Alapítvány rendezésében zajlott, moderátora az alapítvány főigazgatója, Pröhle Gergely lovagtestvérünk volt. Az alapítvány szervezésében előadók beszámoltak a Vajay-hagyaték és a Habsburg család levéltárával kapcsolatos munkálatokról, valamint Mohi Csaba nyugalmazott nagykövét mesélt Vajay Szabolccsal kapcsolatos személyes élményeiről. A Habsburg Ottó Alapítvány két kurátora is jelen volt Károlyi György vendéglátó és Dr. Lelbach Ádám, ezen sorok írója személyében, aki „Vajay Szabolcs a johannita lovag” címmel ismertette egykori rendtársunk johannita életrajzát és a renddel kapcsolatos munkásságát (a nem Rend tag jelenlévők számára rövid rendtörténeti és a Johannita Rend karitatív tevékenységét is bemutató információkkal). Vajay Szabolcs rendi tevékenységének legfontosabb elemei „A Johannita Rend lovagjai” című összefoglaló magyar társadalomtörténeti- és rendtörténeti mű megírása, valamint a Daróczy gyűjteménynek (Magyarország egyik legnagyobb genealógiai gyűjteményének, királydaróczi Daróczy Zoltán genealógus hagyatékának) a rendi levéltár számára történő megszerzése. Az előadás ismertette Vajay Szabolcs kapcsolatát a Johannita Rend Magyar Tagozatának emigrációs életében és Magyarországra történő visszatérésében is jelentős szerepet játszó lovagtestvérekkel (többek között Kibédi Varga Sándorral, Szilágyi Zoltánnal, Vermes Lászlóval, Kékesy Dezsővel), valamint Vajay Szabolcs johannita búcsúztatását Veveyben, melyhez igen

jelentős anyagot a búcsúztatáson részt vevő Kún István Svájcban élő lovagtestvérünk biztosított (az előadás létrejöttéhez rajta kívül Arday Géza, Bánffy Miklós, Hámos Árpád, Lelbach Gyula és Szilágyi Mihály lovagtestvérek nyújtottak segítséget).

A kongresszust a kastély kápolnájában johannita igeliturgia zárta, melyen Gregersen-Labossa György, tagozati káplánunk szolgált.

A különböző helyszíneken sokaknak volt lehetősége emlékezni Vajay Szabolcs lovagtestvérünk munkásságára és vezérő kommandátorunk Tomcsányi István javaslatára (akinek a kongresszuson a méltó johannita megjelenésnek és jelenlétének biztosításában meghatározó szerepe volt) a Johannita Rend Magyar Tagozata külön altagozati összejövetelen is emlékezett egykori tudós tiszteletbeli kommandátorunkra. Ezen összejövetelen – melyet altagozatvezetőnk, az egykor Svájcban nagykövetként élő Ódor László professzor moderált – nagyszámú résztvevő előtt és internetes kapcsolattal távoli résztvevőkkel a tagozat nevében Fehérvárcsurgón elhangzott előadást ismertette ezen sorok írója. Számos személyes élmény (többgenerációs családi kapcsolatok, Vajay Szabolcs édesapjának a szintén johannita lovag Dr. Vajay Károly egykori főispánnak emlékeztetével is) és johannita-máltai visszaemlékezések – köztük Wettstein János máltai testvérünk emlékezése – segítségével jóhangulatú baráti beszélgetés alakult ki, öröm volt Teleki Kálmán részvétele is, aki Erdélyből, Gernyeszegről érkezett. A megemlékezés a fiatal lovagtestvérek számára is segítette tagozatunk múltjának, a magyar társadalomban betöltött küldetésének megértését. Dr. Nagy Árpád kancellárunk javaslatára a megemlékező emlékelőadás a Johannita Rend Magyar Tagozatának Levéltárában archiválásra kerül.

A múltból táplálkozunk a jövő, különösen igaz ez egy több, mint 900 éves szervezet, a Johannita Lovagrend esetén, fontos, hogy rendszeresen emlékezzünk és tanuljunk egykor élt és alkotott lovagtestvéreink életútjából, munkásságából.

Dr. Lelbach Ádám, JL

A Segítő Szolgálat munkájáról

Ez az év is – sajnos – a koronavírus járvány árnyékában telt el. Sok programot törölni, vagy halasztani kellett, de sok új feladatot is adott. Húsvét előtt egy héttel tartott Csendes napunk vetődött fel, hogy köszönjük meg az egészségügyi és szociális munkatársaknak az önfeláldozó munkáját, akik hozzájárultak a járvány leküzdéséhez és a kórházba került betegek gyógyulásához, valamint a szociális intézményekben hosszú időn át karanténba zárt lakók ellátásához és vigasztalásához. A meghirdetett akcióhoz a johannitákon kívül számos ismerős, barát járult hozzá 10.000 és egymillió Ft közötti összeggel. Külön köszönet illeti az USA-ban élő idős lovag-társainkat, akik 1000 USD-t gyűjtöttek és utaltak át erre a célra. Első alkalommal fordult elő, hogy számos olyan jóakarótól érkezett adomány, akiket személyesen nem is ismertünk, de azonosultak a nemes céllal és megbíztak a johanniták elkötelezett és lelkiismeretes munkájában.

Az akció a Kiskuhalason felállított Konténer Járványkórház dolgozóinak ebéd kiegészítésével kezdődött Nagycsütörtökön és tartott egészen Pünkösdig. Csomagolt sütemény, friss gyümölcs és gyümölcslé került a Johannita kínáló asztalra.

Átadás Tatabányai Kórházban

A Tatabányai Szent Borbála kórházba 40 ajándéksomagot szállított Szűcs Attila lovag-társunk és felesége, ezek süteményt, homoktövis szörpöt, kávét, teát, instant italokat, illetve levest, valamint terényi házikékvárt és mézet tartalmaztak. A Semmelweis Egyetem Aneszteziológiai és Intenzív Terápiás Klinika dolgozói kollektív ajándékot kértek, így 2 automata nagyteljesítményű kávéfőzőt, kávé és kakaóport kaptak, amelyet Tomcsányi István és felesége adott át. A Szent Imre kórház Covid Intenzív osztályára is kollektív ajándékot vitt Nagy Árpád lovag és felesége: mikrohullámú sütőt, teafőzőt, csokoládé és kávé került a szállítmányba. Az Országos Korányi Pulmonológiai Intézet Intenzív Osztályának 50 db

ajándéksomagot vitt a szokásos tartalommal Tomcsányi István és Porcsalmy László. Ezután a szociális ellátó intézmények is sorra kerültek, ahol az idős és ellátásra szoruló betegek hosszú hónapokig nem találkozhattak látogatóval és ezért az ápolókra a vírus elleni küzdelem mellett különösen nagy teher hárult. Táton és Dorogon régi kapcsolatainkat felújítva vittünk ajándékot. A Sztého Gábor Evangélikus Szeretetszolgálat integrált intézményeihez pedig az intézményvezetők közreműködésével juttattuk el az utolsó nagyobb adománycsoportot.

SE Aneszteziológiai Klinikán

Minden adományt személyesen adtunk át és mellékelünk hozzá egy köszönőlevelet, amelyben a johanniták 900 éves ispotályos, gyógyító feladatára utalva köszöntük meg a járvány leküzdésében részt vállalók munkáját.

Tesztelő csapat Szokolán

A köszönetmondás, adományozás mellett tevékenyen is részt vettünk a járvány elleni küzdelemben. Mentőseink rendszeresen teszteltek az OMSZ irányítása alatt majd a Szent Ferenc kórházzal együttműködve, Avar Gábor rendtársunk vezetésével a lovagi diakónia keretében sok rendtárs, hozzátartozó, illetve várományos is részt vett az ingyenes tesztelésben. A teszteteket és a kapcsolódó dokumentációt a Szent Ferenc

kórház biztosította. Több helyen is sort keríthetünk a tesztelésre Szokolától Balatonfüredig és a két fő ponton: a Mechwart ligetben és a Pólus Centerben.

A Szent-Imre kórházban

Azt gondolom, bebizonyosodott, hogy a „megszokott” önkénteseink mellett érdemi munkával tudnak szolgálni még idősebb rendtársaink is, nem beszélve hozzátartozóikról.

Az ősz fontos eseményei közé tartozik a Segítő Szolgálat életében, hogy pályázati segítséggel sikerült megvásárolni a mórhalmi Krízisközpont telkét – ez eddig önkormányzati tulajdonban állt – így létrejött a második, 100 %-ban johannita tulajdonú létesítményünk. Reméljük, jól ki tudjuk használni majd ezt az ingatlant, akár a délmagyarországi, délvidéki akciók központjaként, akár a migrációval kapcsolatos védekezési munkák során.

Nagy örömmel jelenthetjük továbbá, hogy Sógor Csaba rendtársunk mentorálásával újjáéledt csíkszeredai helyi szervezetünk, lelkes kis csapatot sikerült összehoznia, akikkel már a lovagi napokon találkozhattunk, majd később Budapesten már konkrét akciókról dönthetünk, amely során Nagy Tamás irodavezetőnk kisteherautónyi szállítmányt vitt Székelyföldre. Reméljük, egyre szélesebb skálán tudunk majd együtt dolgozni. Ugyancsak megújult a szombathelyi helyi szervezetünk, és itt is rögtön két eseményen is bemutatkozhattunk.

Sok egyéb eseményről, akcióról pedig honlapunkon értesülhet: www.johannitak.hu

Ajánlom a facebook oldalunkat is, ezt azonban időnként – ismeretlen okból – letiltják, és egyre nehezebben szerezzük vissza a láthatóságát.

*Porcsalmy László JL
ispotályos*

Szíriai keresztény vasárnapi iskola közösségi program támogatása a Johannita Segítő Szolgálat által

A magyar johanniták régóta keresik azokat a lehetőségeket, amelyekkel a szükséglet szenvedőket a lakóhelyükön lehet megsegíteni, hogy ne kényszerüljenek rá a menekülésre. Kommandátor úr több megbeszélést folytatott mind az Úrmesterrel, mind az illetékes államtitkársággal egy nagyobb, háromoldalú (Magyar Állam, Johannita Rend és annak Magyar Tagozata) együttműködés lehetőségéről. A kezdeti lendület után a járvány keresztülhúzott több tervezett megbeszélést is, így a projekt függőben maradt.

Am 2020-ban megkeresett minket a Miniszterelnökség Üldözött Keresztények Megsegítéséért és a Hungary Helps Program Megvalósításáért Felelős Államtitkársága, hogy egy kisebb projektet támogatni tudnának rajtunk keresztül. Az erre fordítható összeg 8 millió forint.

Ódor Balázs segítségével sikerült egy olyan programot felajánlani, amelyet az államtitkárság befogadott.

A Szíriai Polgárháború harcai kiemelten súlyosan érintették a kisebbségben élő, szélsőséges vallási közösségek támadásának rendkívüli módon kitett keresztény közösségeket, különösen a gyermekeket és fiatalokat. A tervezett program célja a háborús traumát elszenvedett fiatalok szociális megsegítését szolgáló „Vasárnapi Iskola” közösségi program támogatása. A program a svájci HEKS-EPER (Hilfswerk des Evangelischen Kirchen Schweiz) programban való részvétellel valósult meg. Jelenleg Szíriában igen nehéz új kapcsolatokat kiépíteni, ezért döntöttünk úgy, hogy egy meglévő, és jó működő program kereteinek kiszélesítésével járulunk ahhoz, hogy a program még többekhez juthasson el.

A Vasárnapi Iskola projekt szociális, vallási és mentális egészség területén nyújt segítséget a polgárháborútól szenvedő, üldözött keresztényeknek, Szíria több helységében zajlik. A Hungary Helps Ügynökség által a Johannita Segítő

Szolgáltatón keresztül adományozott 8 millió forint egy 200 fős csoport étkezésének díját fedezte egy évig, így ennek megfelelő közösséget választottunk ki. A hosszas egyeztetések után kiválasztott városban 12-14 zömében svájci önkéntes dolgozott. Eredetileg 200 fiatal vett részt a programokon, akik mind a helyi evangélikus gyülekezet tagjai, de később más vallásúak is csatlakoztak. A koronavírus járvány alatt sem esett 170 fő alá a résztvevők száma. A program során havi 4-6 alkalommal szerveztek programokat a fiataloknak, amelyen egyre növekvő létszámban vettek részt.

A város Szíria északkeleti részén, az azonos nevű kormányzóság központja a Hábúr folyó mellett. Lakossága 188 ezer fő volt 2004-ben. A várost főleg kurdok lakják, a kisebbséget arabok, asszírok és örmények alkotják. A város szír felügyelet alatt áll, de jelentős a kurd lakosság is. A kurd és a szír erők között is jelentős feszültségek vannak.

A program célja, hogy segítséget nyújtson a háborúban traumatizálódott gyermekeknek és fiataloknak a mindennapi élet normalitásába való visszahelyezkedésben. A program során a gyermekek és fiatalok történeteket dolgoznak fel, közös játékokban, kézműves foglalkozásokban vesznek részt, továbbá személyre szabott pszichológiai és humanitárius támogatásban részesülnek. A program részét képezi a vasárnapi iskolában részt vevő fiatalok nyári táboroztatása is. A jelenleg 12 gyülekezetben, mintegy 2200

fiatal részvételével zajló program kiemelt célja a keresztény családok helyben maradásának támogatása, a gyülekezetek társadalmi szolgálatának erősítése, a traumát átélt gyermekek és fiatalok szakpszichológiai segítése, a fiatal önkéntesek (egyetemi hallgatók) bevonása a gyülekezeti szolgálatba, illetve a humanitárius segítségnyújtás étkezés és alapszükségletek biztosításával a rászoruló családok részére.

Meg kell jegyezni, hogy a szíriai helyzet miatt nagyon nehéz a kapcsolattartás. A keresztények eleve félelemmel élnek együtt, ezért bármilyen közvetlen kapcsolatfelvétel – akár telefonon, akár E mail – konkrétan veszélybe sodorhatja őket. (Ezért nem nevezzük meg ebben a beszámolóban sem a város nevét)

A projekt fenntarthatóságáról a HEKS programvezetőjével, Tabea Stalder lelkésznel Budapesten tartottunk megbeszélést 2021. augusztusában.

A HEKS továbbra is fenntartja Vasárnapi Iskola programját, és keresik a lehetőséget a Johannita Segítő Szolgálattal vagy azon keresztül a Hungary Helps Ügynökséggel való együttműködésre.

Programunk lezárása megtörtént, a Segítő Szolgálat beszámolóját és pénzügyi elszámolását a támogató Hungary Helps ügynökség 2021. októberében elfogadta.

Porcsalmy László JL
ispotályos

Covid tesztelés 2021 novemberében

A COVID 19 járvány negyedik hullámának tetőzése során Dr. Toldy-Schedel Emil a Szent Ferenc kórház főigazgatójának kérésére belevágtunk egy önkéntesekkel történő Covid tesztelésbe. Csatlakozott még a projekthez a II. kerület Önkormányzata is.

Célunk elsősorban a lakosság szűrése és a pozitív fertőző személyek kiszűrése, másrészt saját csapatunk és baráti körünk építése, kipróbálása volt éles helyzet esetében.

A tesztelésre jelentkezők ingyenesen kerültek szűrésre.

„Tárogató” csapat

A teszteléshez antigén gyorsesztesztet használtunk, melyet a Szent Ferenc Kórház bocsátott rendelkezésünkre. A védőeszközöket a Johannita Segítő Szolgálat mentőautójából használtuk, illetve a Kapás utcai rendelő és a Szent Ferenc Kórház bocsátotta rendelkezésére.

A tesztelés először a Mechwart ligetben zajlott, ahol azt a II. Kerületi Önkormányzat szervezte, majd a Tárogató útra – a volt Budagyöngye Kórház előtt.

Munkatársainktól kivételes kitartást kívánt, mert mindkét helyszínen szabadban 0 és 10 Celsius fok között történt a tesztelés, hiszen így kisebb veszélye volt a fertőződésnek.

Önkénteseink a Pólus Centerben, polgármesteri hivatalokban, iskolákban, idős- és egészségügyi otthonok orvosi szobáiban stb. teszteltek.

Köszönet az önkénteseknek

Toldy-Schedel Emil és Tomcsányi István

A kiszűrt COVID betegek adatait a Szent Ferenc Kórház rögzítette a magyarországi járványügyi rendszerbe (OSZIR). A betegeket pedig a helyszíneken kioktattuk a teendőikről.

Egy-egy munkacsapat 3 – 4 főből állt: mintavételező, teszt anyagok előkészítője, végül az adminisztrátor, aki a betegdokumentációval foglalkozott. Amikor szükség volt, csatlakozott hozzájuk egy betegirányító, aki a tesztelésre jelentkezőknek elmagyarázta, mi fog történni, részt vett a betegirányításban és a teszteredmények közzétételében, mely pozitív tesztek esetén sokszor hosszabb időt igényelt.

Mintavétel

Saját magunk 2 ezer tesztelését, hajtottunk végre, és partnereinket pedig további 13 ezer teszt végrehajtásához segítettük, tudással, logisztikával. Az általunk végrehajtott tesztek 6,3 százaléka volt pozitív. Ha minden egyes fertőzött a két nap lappangási idő alatt 2,5 embernek adta volna tovább a vírust, akkor 5100 fő megfertőzését megfertőződését akadályoztuk meg. Összesen 6 lovag, egy várományos, egy máltai lovag és egy johannita hölgy valamint sok önkéntes vett részt ebben a különlegesen nehéz de szép munkában.

Kárpátjárja leszállítottunk 10.000 tesztkészletet a református diakóniának, ami szakszerűen felhasználásra került.

Szeretnénk, ha a projektünkben résztvevők erre a nagyszerű eredményre emlékezzenek, büszkének lennének rá. Johannita Rend Magyar Tagozata részükre Emléklapot készített, amit ünnepi keretek között a kommandátor adott át a megjelenteknek.

Avar Gábor JL

„Jutalmam, hogy tehetem”

Egy letűnt korszak csendes szolgálólányai.

2021 novemberében mutatták be a mozik Eperjes Károly Magyar passió című filmjét. A szívbe markolóan szép alkotás méltó emléket állít az 1951-ben egyetlen éjszaka alatt annak a feloszlott, megszüntetett szerzetesrendekben élő több ezer embernek, akik évszázados hagyományaik alapján végezték szolgálatukat. A szerzetesi közösségek a kereszténység felvétele óta Magyarország életének meghatározó tényezői voltak. Templomaikban, iskoláikban sokan kerestek lelki és testi gyógyulást, birtokait és házaik a magyar táj szövetének csomópontjai voltak. Tanítottak, beteget ápoltak, imáikkal és adományaikkal önfeláldozó életükkel az elesetteket és gyengéket támogatták. A kommunista politika által elhatározott szörnyű jogtiprásnak minden felekezett az elszenvédője volt és nem kímélte a protestáns női gyógyító rendeket a Diakonisszákat sem.

A diakonisszák a protestáns egyházakban lelki gondozást, illetve szociális, nevelői munkát, elsősorban betegápolást hivatásszerűen végző és erre fogadalmat tett, rendszerint társaikkal együtt közösségben élő nők. Jelmondatukw: „Jutalmam, hogy tehetem.”

A XIX. század második felében mindkét magyar protestáns egyház hitéletének megerősödésében fontos szerepet játszott mindaz a tapasztalat és segítség, amely az ébredési mozgalmaktól megérintett külföldi protestáns egyházak felől érkezett. Így alakult meg a Filadelfia református és a Fébé evangélikus diakonissza szervezet.

Biberauer Theodor Pestre érkezett vasúti mérnök, volt az, aki 1858-ban megalapította a Protestáns Legényegyletet, majd később egy Árvagyyletet és ezzel példát adott további szerzetesszolgálati intézmények létrehozásához is. A magyar anyaházi diakónia munkája a Filadelfia Diakonissza Szövetség megalakulásával 1903 május 21-én indult el fia, Biberauer Richárd és felesége lakásának egy szobájában és egészen a diakonissza intézetek 1951-ben erőszakos felszámolásáig fennállt. A Filadelfia Diakonissza Szövetség nagy nehézségek közepette, de példászerű összefogással 1909-ben megvásárolta a Bethesda-kórházat. 1912-ben már több mint húsz felszentelt diakonissza végezte ott a betegápoló szolgálatát. A Bethesdában kezdetben a rendszeresen felkészített kaiserswerthi német diakonisszák ápolták a betegeket, adták át az otthon szerzett szakmai tapasztalataikat a magyar diakonisszáknak. Az anyaház gondosan megvizsgálta a szolgálatra jelentkezők személyiségét, motivációját. Érdemes idézni a „Felvételi tájékoztató”-ból: „A diakonissza élet legfőbb és alapvető feltétele az elhivatottság, ezt pedig csak az nyerheti meg, aki ismeri és szereti Bibliáját, s nemcsak hisz az érettünk megfeszített és feltámasztott Jézus Krisztusban, hanem életét alázatos lélekkel, Őt követve, az Isten engedelmes szolgálatába is akarja állítani.”

Dr. Szabó Aladár (1862-1944) a Filadelfia Diakonissza Egylet későbbi elnöke, akit a belmisszió atyjaként tartunk számon így ír 1908-ban a „Filadelfia Híradójában: „...törekedjünk arra, hogy az égi tűz tovább terjedjen s mindenfele felkeltse az érdeklődést. Különösen az alázatosság és szolgálat lelkeinek kellene ismét tovább terjednie, hogy az emberek, ha nem

is diakonisszák, mégis az Úrnak szolgálóivá és szolgálóivá lennének. Hadd hassa át a mi magyar társadalmunkat olyan szellem, hogy ne azt kérdezzék az emberek: mit vehetek el másától, hanem, hogy mit tehetek én másért?”

A Fébé Evangélikus Diakonissza Nőegylet 1924. október 1-én Piliscsabán alakult meg Pauer Irma (1879-1929) vezetésével. A „Fébé” név újtestamenti eredetű, jelentése: ragyogó, sugárzó. Pál apostol a római gyülekezethez írt levelében (Róm. 16, 1) említi meg Fébét, aki a kenkreai gyülekezet hűségese szolgálóleánya (diakonisszája) volt. A névválasztást bizonyára az a belső szándék befolyásolta, hogy az evangélikus diakonisszák Krisztus szeretetét sugározzák. Az 1924-es megalakulást követően a szervezet gyors fejlődésnek indult. Az 1930-as évekre már 3 árvaházat, 2 leányintézetet, 3 üdülőt, beteg és súlyosan sérült gyermekek számára 2 otthont, 2 papírboltot és egy nyomdát tartott fenn. A diakonisszák részben az „anyaházban” Budapesten, az Ördögárok u. 9. alatt laktak, de vidéken is voltak ingatlanok, működő intézeteik. A Hűvösvölgyi épületben végzi szolgálatát jelenleg a Hölgyecsoport, az itt lakó magányos idős emberek támogatására.

A diakónia az egészségügy területén bontakozott ki a legeredményesebben. Fontos szerepet szántak a diakóniának a falu és a város közti egészségügyi egyensúly fenntartásában is. Felleptek az iszákosság, az erkölcstelen élet (a nemi betegségek), a rendetlen életmód, a kosz és a tisztatlanság, az ártalmas kuruzslás ellen. A diakonissza kórházakban az ápolás és a lelki gondozás mellett az egészséges életmódra, a személyi higiénia szükségességére oktatták a rászorulókat, a kismamákat pedig a csecsemőgondozás alapelveire.

1951 tavaszán az Állam létrehozta az Állami Egyháziügyi Hivatalt, ellenségként kezelték az egyház szereplőit, papokat, szerzeteseket, apácákat és azokat is, akik templomba jártak, vagy egyházi iskolákban tanultak. Működésüket szinte azonnal azzal kezdték, hogy az érvényes állami törvények ellenére feloszlatták a Diakonissza közösségeket, de az általuk fenntartott intézmények az Egyházak tulajdonába kerülhettek. A mintegy 500 diakonissza jelentékeny része aktív életszakaszában lévén, civilként még részben az Egyház diakóniai intézményeiben folytathatta munkáját.

A Biberauer házaspár a testvérekkel

1953-ban azonban ez a lehetőség is megszűnt, az Egyház kénytelen volt átadni az államnak a Bethesda kórházat. A Fébé több mint 25 esztendőn át folytatott és egyre terebélyesedő szolgálatát is felszámolta a pártállam önkénye 1951-ben. Az Állami Egyháziügyi Hivatal leirata értelmében a diakonissza anyaházakat is megszüntették, a diakonisszáknak november 30-ig el kellett hagyniuk anyaházukat.

A rendszerváltás után, az Evangélikus Egyház Országos Presbitériumának 1989. december 5-i határozata értelmében a feloszlott Fébé Diakonissza Egyesület újra megkezdte szolgálatát. A kezdet nem volt könnyű. A Fébének egyetlen ingatlana sem maradt, hiányzott az anyagi bázis, amely a kezdő lépésekhez szükséges lett volna, és legfőképpen hiányzott a szolgálatot újra felvállalni tudó diakonisszák csapata. A diakonisszák testvéri közössége Túrmezei Erzsébet testvért kérte fel a főnökszonnyi szolgálatra, akinek neve belföldön és külföldön egyaránt ismert volt és akinek csodálatos versei ma is lelki táplálékot jelentenek számunkra. A diakonissza közösség felkérésére a lelkes teendők ellátását Madocsai Miklós budavári lelkész vállalta el. 1990. május 9-én állami bejegyzéssel, 39 éves megszakítás után az Egyesület hivatalosan is újra megkezdte szolgálatát. Az újraindításban sokat segített Fabiny Tibor johannita káplán tesvérünk.

A Diakonissza élet és szellemiség jó ismerői, néhány felszentelt diakonissza még a közelmúltban is velünk voltak, itt éltek közöttünk. Hölgyecsoportunk egy tagja rendszeresen meglátogatta őket és énekekkel, imával, beszélgetéssel töltötték együtt az időt. 2018.-ban életének 96. évében hunyt el a Fébé evangélikus diakonissza-anyaház utolsó lakója, Major Erzsébet testvér és idén az ugyancsak kilencvenhat éves Nagy Margit Ágnes, az utolsó beöltöztetett Filadelfia diakonissza testvér. Halálukkal lezárult egy korszak. Sajnálom, hogy nem használtuk ki jobban a lehetőségét annak, hogy tanuljunk tőlük. Mennyire hiányzik a mai gondolkodásunkból ez a másokért áldozott szeretet szolgálati munka. Hogyan tudnánk Johannita feleségként, hívő családayaként, nagymamaként, meglátni, hogy hol kell a segítség? Hogyan tudnánk időnknek vagy anyagi lehetőségünknek csak akár egy kis töredékét is mások megsegítésére, támogatására áldozni, hogy méltók legyünk a nehéz időkben is áldozatos, hittel szolgáló elődeinkhez? Örömmre a bevezetőben is említett film vagy más művészeti alkotások is segítenek bepillantást nyújtani ebbe a nehézségében is szép, mára már letűnt életformába és hithőseink áldozata nekünk is példát mutathat.

Nagyné Dubay Éva
Johannita Hölgyecsoport vezetője

A HARMADIK

Valamit kérnek tőled
Megtenni nem kötelesség
Mást mond a jog, mást súg az ész
Valami mégis azt kívánja:
Nézd, tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Messzire mentél, fáradt vagy, léptél százat Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad
Majd máskor, nyugtat az ész, s a jog józanságra int
De egy szelídebb hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Valakin segíthetnél. Joga nincs hozzá, nem érdemli meg
Tán összetörte a szíved
Az ész is azt súgja, minek?
S a szelíd hang újra halkán kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass, mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik egyszer első lehetne
és diktálhatna, vonhatna, vihetne,
Lehet elégnél hamar, esztelenség volna
De a szíved békességről dalolna,
S míg elveszíténéd, bizony megtalálnád életed!
Bízd rá magad arra a harmadikra, mert az a szeretet!

Túrmezei Erzsébet (1912-2000)

Jugend im Orden Einkehrtagung – Fiatalok a Rendben Csendeshétvége

Beszámoló Mainz, 2021. október 8-10.

2021. 10. 08., péntek:

A pénteki napon 14:40-kor indult repülőgépem Frankfurtba, ahonnan vonattal jutottam el Mainzba. Az első este nagyon hangulatos helyen, valószínűleg egy volt templomban, a Heiliggeist (Szentlélek) étteremben rendezték. Számomra különös és szívszorító volt ezt látni, de kiderült, hogy a '70-es években szórakozóhely (diszkó) is működött a falak között. Ehhez képest a jelenkori hasznosítása sokkal jobb...

8 fiatal (lovagi várományosok is) vett részt az eseményen Németország minden szegletéből, személyemben a Magyar Tagozatot képviseltem.

2021. 10. 09., szombat:

A szombati nap a hotelben reggelivel kezdődött.

Mindenképp szükséges megemlíteni, hogy ez nem egy szokványos hotel volt, hanem a katolikus mainzi püspökség vendégháza és konferenciaközpontja. A reggelit követően rövid áhitatot tartott Thomas Berke, tagozati dékán, aki Ábrahám és Izsák (1Móz 22) és Zebedeus történetén keresztül a vezetetségről, a vezetésről beszélt. Elmondta, hogy Isten próba elé állít bennünket és megpróbálja az engedelmességünket.

Jézus pedig úgy vezetett – és ez számunkra példaértékűnek kell lennie –, hogy valóban szolgált. A nap további része Mainz külvárosában folytatódott, a Johannita Rajna-Majna JUH telephelyen (Regionalverband Rhein-Main).

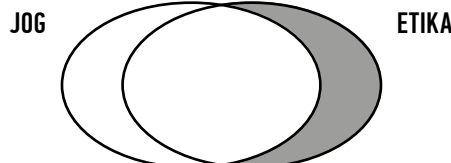
Megismerhettük a Rajna-Hessen-i Baleseti Segítésszolgálat működésén belül működő mainzi telephelyet (JUH Rheinhessen), amely 100 önkéntessel, 150 fizetett munkatárssal, 150 fiatalal (18-), 23 szövetségi önkéntes szolgálatban (BFD) ill. önkéntes társadalmi évben (FSJ) résztvevő fiatalal 78 rövidtávú munkaviszonyúval (GFB), 7840 támogató taggal, valamint motorkerékpárflottával, mentőcsónakkal és 104 gépkocsival. Rendelkeznek gyorsbevetési egységgel, felvezetőgéppel, mentőszolgálattal, katasztrófavédelemmel, nappali ellátással, ételszervizzel, bölcsődei-, óvodai- és betegszállítással, vészhívással. A központi riasztású légimentésben a Christoph Gießen hívójelű helikopterrel látják el egész Németországot, a többi 15 helikopter mellett. Emellett szerveznek adománygyűjtést, időseket tudnak ellátni gombnyomásra, mely nyomógombokat az idősek a nyakukban nyakláncként, vagy a csuklójukon karpántként hordhatnak. Ezzel együtt veszély esetén az idősek hozzátartozóit, gyerekeit értesítik, bármikor is történjen (24/7) a vészhívás.

Emellett koronavírus-teszteket is végeznek, illetve élményprogramot szerveznek testi és szellemi fogyatékos gyermekek számára (Wheels on Water).

Ezt követően vezetésétika tréningen vettünk részt. Justinus Pech fiatal ciszterci atya, szerzetes és közgazdász tartotta ezt a workshop-ot, aki a lipcsei menedzsment doktori iskolát vezeti, emellett brit Lancaster Egyetem lipcsei kollégiumában is tanít, miközben fenntartja vendéglőadó állását Essenben, a katolikus teológián.

Justinus vezetésétikáról beszélt nekünk makro, mezo és mikro szinteken. Bemutatta azt, hogy a makrovezetés a globális szempontokból tekint a világot, a mezo szint a cégek világát jelenti, míg a mikro szint az egyén etikai koncepciójával, vezetéselméletével foglalkozik.

Alapvetően a fő probléma az, hogy az ábrán szürkével jelölt zónára nincsen, nem lehet jogi, közvetlen ráhatásunk, hiszen az etika az erkölcsből származik, amelynek kultúránkban a keresztyénség, és így a Biblia az alapja, a jog pedig nem eszerint működik. Ezért éljük meg azt, hogy bár nagyon nagy jólétben élünk, jogilag nem mindent (csak a fehér zónát) szabályozhatunk törvényi módon, mégis a szürke zóna csak az egyének erkölcsi tartásán múlik, amely javarészt nem a Bibliára alapul. (például: hozhatunk szabályokat a közösségi járműveken való utazási feltételekről, jegyhasználatról, vagy törvényileg szabályozhatjuk az adófizetést, de ettől függetlenül a szürke zónában az emberek bizonyos része kerülni fogja ezek megfizetését.)

A döntéshozásunknak 4 alapkérdése kell, hogy legyen, melyet érdemes minden döntésünk előtt feltenni.

A szerző az evangélikus Altmünstertemplom előtt

1. Törvényes, amit készülök tenni?
2. Igazságos, amit el akarok érni? (Hosszú és rövid távon minden érintett számára tisztességes?)
3. Hogy érzem magam? (Jól fogom érezni, ha ezt a döntést publikálják az interneten?)
4. Nyíltan beszélhetek erről? (Beszélhetek erről nyíltan a főnökömmel, gyerekeimmel?)

Ha bármelyikre **nem** a válaszom, valószínűleg erkölcsileg rosszul döntöttem. Gondoljam át a tehát döntésemet és ne az előző szerint döntsék. – mondta Justinus.

Ezután még több csoportos feladatban vezetésétikai kérdésekkel foglalkoztunk. Akit ez érdekel, az nyugodtan forduljon hozzám, feljegyeztem néhány erkölcsi dilemmát, beszélhetünk a témáról. Mindenesetre rám nagy hatást tett, és kissé másképpen látom az etika lényegét és lényegességét.

Ezt követően este vacsorán és gin-kóstoláson vettünk részt, hiszen Justinus a Bochumban lévő Stiepel-kolostorban gin előállításával foglalkozik.

Borókabogyót természetesen, és azzal ízesítik és készítik a ginüket, évi 600 üveggel. Egy hagyományos japán gint, mint hasonlítási alapot majd az általuk előállított gint mutatta be és kóstoltatta meg.

Számomra egészen érdekes volt, azelőtt nem voltam még gin-kóstolón, de mindenkinek nagyon ízlett a finom ital.

A Csendes hétvége résztvevői

2021. 10. 10., Vasárnap:

A reggelit követően mentünk Istentiszteletre, az evangélikus Altmünstertemplomba kezdődött. Ezékiás király halálos betegségéről és Ézsaiás próféta szolgálatának történetéről szöveg az ige a 2Kir 20- ból. Az Isten végül könyörült Ezékiáson és adott neki még 15 évet. Erről pedig az Úr jelet is adott, visszatértette az árnyékot a napórákon 10 fokkal.

Ezzel a hivatalos program véget ért. Nem hivatalos program keretében megnéztük a várost, bementünk a Mainzi Dómba, sétáltunk egyet a Rajna-parton és közösen ebédeltünk egy folyóparti étteremben.

Itt már csak egy kisebb csapat, 4 fiatal volt együtt. Végül elbúcsúztunk, ők mentek Frankfurtba, én pedig a repülőtérré. Este későn értem Budapestre, de a hétvége áldásait magammal viszem a továbbiakban. A hétvége, sokak visszajelzése alapján, nagyon jól sikerült, mindenki nagyon élvezte a eseménygazdag és színes programokat. Beszélgetve a főszerző York von Rabenau- val, ő is azt mondta, hogy nagyon örült a hétvége megrendezésének és reméli, reméljük, hogy lesz még módunk a jövőben hasonló körben találkozni.

Bár nem várható, hogy ilyen eseményen részt vegyek a jövőben, mégis csodálatos időben és lehetőségben volt részem, melyért nagyon hálás vagyok a Magyar Tagozatnak, a Johannita Rendnek és legfőképp az Úr Istennek. SDG.

Szilassy Péter Ákos, várományos

Bocatius János emlékezete 1568-1621

A kassai johanniták a történelmi értékeink védelmében

Kassa magyar polgárainak elkötelezett csoportja töretlen lelkesedéssel tevékenykedik azon, hogy a város és Felvidék történelme, a történelmi műemlékek élete és munkássága ne merüljön feledésbe.

Két éve arról értesültünk, hogy Árpád-házi Szent Erzsébet személye immáron örökre egybeforrott Kassa várossal, miután a város a királynéunkat választotta védőszentjének.

Gööz László johannita lovagtársunk, mint a felvidéki Bocskai Keresztény Társaság elnöke a népszerű kassai helytörténésszel, Balassa Zoltánnal együttműködve idén megszervezte Bocatius János (Hans Bock 1568-1621) halála 400 éves évfordulójának megünneplését.

Bocatius János Szászországban született. Neves iskolákban tanult. Felnőttként került a Felvidékre. Az itteni iskolavárosokban (Selmecbánya, Eperjes, Kassa) szervezte az oktatásügyet. Végül Kassa városában olyan népszerű lett, hogy megválasztották a város főbírájának. Ebben a minőségében támogatta Bocskai István és Bethlen Gábor fejedelmeket és vált megbecsült magyar hazafivá.

Azt gondolom, hogy a magyar tudományos és kulturális élet bizony aktívabb lehetne abban, hogy fenntartsa a Kárpát-medence teljes területén élt és tevékenykedett neves magyar személyiségek emlékezetét.

Köszönjük szépen kassai barátaink példamutató munkáját!

Nagy Árpád JL. kancellár

Bocatius

Gööz László és Balassa Zoltán

Jogi lovaggá ütés (Ritterschlag) a Berlieni Dómban

A Koronavírus járvány miatt a jogi lovagok hagyományos avatását Nieder-Weiselben, rendünk ősi templomában többször el kellett halasztani és végül októberben lehetett megrendezni a Berlieni Dómban. A korlátozó intézkedéseket be kellett tartani, de itt elegendő hely állt rendelkezésre arra, hogy az avatandó lovagokat egy-egy hozzátartozóval és a rendi káptalan tagjaival megfelelő távolságtartással el lehessen helyezni. Rendünk Oskar Porosz királyi herceg kardütéssel fogadott jogi lovaggá 70 fő tiszteleti lovagot, köztük Joachim Gauck urat, Németország korábbi elnökét. Magyar lovagot ez alkalommal nem jelöltünk jogi lovagnak.

Tomcsányi István VK

ÉVES PROGRAM 2022

Január 12.	(szerda) 17 ³⁰	Újév-köszöntő elmaradt
Január 16.	(vasárnap) 18 ⁰⁰	Ökumenikus imahét nyitó istentisztelet (Deák téri ev. templom)
Január 26.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Február 23.	(szerda) 15 ⁰⁰	Konventülés
Február 23.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Március 30.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Március 16-20	(szerda-vasárnap)	Téli Káptalanülés (Jeruzsálem)
Április 09.	(szombat) 10 ⁰⁰	Nagyböjti csendesnap (Leányvár)
Április 23.	(szombat)	Johannita szeminárium új lovagoknak
Április 27.	(szerda) 15 ⁰⁰	Konventülés
Április 27.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Május 13-15.	(péntek-vasárnap)	Lovagi Napok (Kőszeg - Léka)
Június 02-06.	(csütörtök-hétfő)	Csíksomlyói zarándoklat (M*)
Június 25-26.	(szombat-vasárnap)	Ritterschlag /Kibővített Káptalan (Nieder-Weisel)
Június 26.	(vasárnap) 11 ⁰⁰	János napi Istentisztelet (Margitsziget)
Augusztus 19.	(péntek) 18 ⁰⁰	Ökumenikus Istentisztelet (Szilágyi Dezső téri ref. templom)
Augusztus 20.	(szombat)	Szent Jobb Körmenet (M*)
Augusztus 27.	(szombat)	Ökumenikus istentisztelet, Bikol
Szeptember 28.	(szerda) 15 ⁰⁰	Konventülés
Szeptember 28.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Október 06-09	(csütörtök-vasárnap)	Johanniter International (Joint) ülés Róma
Október 07-09.	(péntek-vasárnap)	Lovagi konferencia
Október 14-16	(szombat-vasárnap)	Őszi Káptalanülés (Berlin)
Október 26.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
Október 31.	(hétfő)	Reformáció ünnepe
November 11-13.	(péntek-vasárnap)	Altagozatvezetők találkozója (Nieder-Weisel)
November 19-20.	(szombat-vasárnap)	Kassai Szent Erzsébet zarándoklat (M*)
November 23.	(szerda) 15 ³⁰	Konventülés
November 23.	(szerda) 17 ³⁰	Hóvégi altagozati összejövetel
December 3.	(szombat) 10 ⁰⁰	Ádventi csendesnap

(M*) Máltai szervezésben

Összeállítás dátuma: 2022.01.07

Számlaszámaink:

A Johannita Rend Magyar Tagozata: tagdíjakat, adományokat és egyéb befizetéseket ide kérjük:

ERSTE Bank Hungary, SWIFT kódja: GIBAHUHB

HUF: belföldről: 11600006-00000000-77732855

(külföldről: IBAN: HU95 116000060000000077732855)

EUR: IBAN: HU96 116000060000000077732934

A Johannita Segítőszolgálat: közhasznú adományokat ide kérjük

OTP Bank, SWIFT kódja: OTPVHUHB

HUF: 11705008-20499385

EUR: IBAN: HU39 11763055 40028880 00000000

Befizetéseit és támogatását jó szívvel köszönjük!